HALKIN SESİ

28 ŞUBAT 1978
400 KURUŞ

150

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin !

Kontrgerilla devrimci kılığında

"D. YOL" ALİ RIZA KOŞAR'IN KATİLLERİNİ HALKA AÇIKLAMALIDIR! YOKSA BİZ AÇIKLAYACAĞIZ!

SAMANDAĞ

Halk saldırgan TSİP revizyonistlerini mahkum etti

1 Şubat günü bildiri dağıtan Samandağ Halk Derneği üyelerine TSİP revizyonistleri saldırdı ve dergimizi sattırmayacaklarını söylediler. Buna rağmen Halk Derneği üyeleri olarak dergi satışına çıktık. Satış sırasında halk bize yöneltilen saldırıların sebebini sordu. Revizyonistlerin saldırganlığını öğrenen halk, dergileri 5 liradan satın aldı. Bazı kimseler bağış verdi. Halktan biri devrimcilere yapılan saldırıya öfkelenerek dergimizi 80 liraya aldı. Her zaman TSİP revizyonistlerine karşı bize yardımda bulunacağını söyledi. Yurtsever bir işadamı saldırının nedenini öğrenmek için bir arkadaşımızın dükkanına geldi. "Bir görüş ki karşısındaki bir görüşü tehdit, saldırı ve dayakla bastırmaya çalışıyor, onun devrimcilikten, yurtseverlikten bahsetmeye hakkı yoktur" diyerek TSİP revizyonistlerini mahkum etti. Giderken AYDINLIK gazetesine 1000 lira bağış vererek başarılar diledi.

Samandağlı Devrimciler

PTT Başmüdürlüğünde odacılara yapılan baskılara son!

PTT Bölge Başmüdürlüğünde çalışan odacılar dergimize bir mektup yollayarak kendileri üzerinde uygulanan çeşitli baskıları açıkladılar.

"PTT'de çalışan müstahdem olarak birçok sorunumuz var.

1- Taşıyıcılara ve hamallara yaptırılması gereken işler bizlere yaptırılıyor.

2- Yazlık ve kışlık verilen elbiseler üstünkörü ve lakayt bir biçimde dikiliyor. Yeniden düzelttirmek için masraf yapmak zorunda kalıyoruz.

3- Asıl görevimiz olan servis işleri ve temizlikten ziyade şahsi işlere koşturuluyoruz

4- Yan ödeme ve mesailerimiz keyfi biçimde düzenleniyor, eşitlik gözetilmeden, sorumsuz kişilerin keyfine bırakılıyor.

5- Bizler işe 10 veya 15 dakika geç gelme cezalandırıldığımız halde, örneğin yöneticimiz Necdet Çeliker her gün 9.30'da mesayiye geliyor.

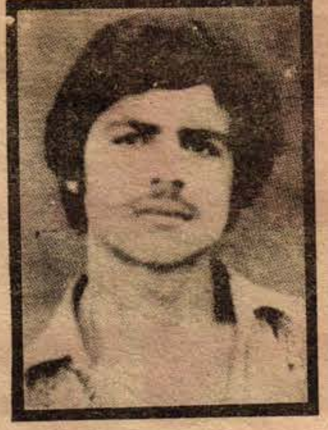
Biz odacılara personel yönetmenliğinde yazılı talimatlarının hiç biri uygulanmıyor.

"Kanunsuz uygulamalara ve keyfi yönetime karşı birlikte mücadele etmenin önemini kavrıyor, bizimle aynı baskılar uğrayan tüm PTT personelini mücadeleye çağırıyoruz."

PTT Bölge Başmüdürlüğünden
Bir Grup Odacı

İSKENDERUN

Devrimci arkadaşımız Fadıl Ocakoğlu Arabistan'da trafik kazasında öldü

Devrimci arkadaşımız Fadıl Ocakoğlu Suudi Arabistan'da geçirdiği bir trafik kazasında öldü. Fadıl arkadaş bundan iki ay evvel askerden gelmişti. Gelir gelmez hemen mücadeleye katıldı. AYDINLIK için bağış topladı. İskenderun'da kurmayı düşündüğümüz Yurtsever Halk Birliği Derneğinin yönetim kuruluna girecekti. Ancak bir süre sonra ailesi maddi olanaksızlıklar içinde olduğu için Suudi Arabistan'a çalışmaya gitti. Türkiye'de toprak ağalarının ve emperyalizmin tahakkümü yerine işçi, köylü, halk iktidarı olsa idi arkadaşımız iş için Arabistanlara kadar gitmek zorunda kalmayacaktı. Fadıl arkadaş işsizliğin kurbanı oldu.

ZONGULDAK

Bulgaristan'da halk ezilirken yöneticiler refah içinde

Uzun süre turist olarak Bulgaristan'da kaldım. Bu süre içinde edindiğim izlenimlerimi anlatmak istiyorum. Bulgaristan'da yaşayan 8 milyon nüfusun 1 milyon kadarını Türkler oluşturuyor. Türkler Georgi Dimitrov zamanında eğitim ve öğretimlerini tamamen Türkçe olarak yaptıkları halde, revizyonist iktidar başa geçtikten sonra Türkçe eğitim kaldırıldı. Okullarda ve resmi yerlerde Türkçe konuşmak dahi yasaklandı. Burada yaşayan Türkler kendilerine baskı yapıldığını ve Bulgarlaştırılmak istendiklerini söylemektedirler.

Bulgaristan'da Spor Toto ve Milli Piyango gbi kapitalizmin soygun mekanizması fazlasıyla işliyor. Batı müziği plakları karaborsada olup lüks ve pahalı restoran ve barlarda devamlı batı müziği çalmaktadır.

Ücretler hayat pahalılığı karşısında çok düşük olup bir ailede bütün fertler çalıştıkları halde geçimlerini zor sağlayabiliyorlar. Fabrikada bir müdür istediği zaman, hafta tatillerinde bile, işçileri çalıştırabiliyorlar. İşçiler çoğu hafta tatillerini çalışarak geçiriyorlar. Hafta tatillerinde çalışan işçilere de normal ücret ödeniyor. Sene sonunda müdür büyük miktarda prim alırken işçilere ise çok az bir miktar düşmektedir. Müdürlerin hepsi bir araba ve kata sahiptirler. İşçilerin ise bunlara sahip olmaları çok zordur. Müdürlere karşı gelen bir işçinin sicili bozulabilmekte, sicili bozulan bir işçi ise 2-3 sene düşük ücretle çalışmak zorunda kalmaktadır.

Bulgaristan'da radyoda, televizyonda, gazetelerde devamlı olarak Sovyetler Birliği övülüyor. Rusya bir dev gibi gösterilerek Rusya olmadan Bulgaristan'ın hiç bir şey yapamayacağı fikri aşılanıyor. Heryer Jivkov ve Brejnev'in resimleriyle doludur. Televizyon haftada bir gün tamamen Rusça yayın yapmaktadır.

Bir de rüşvet konusuna değinmeden geçemeyeceğim. Bunun önünün alınamadığını parti yöneticileri dahi itiraf etmektedirler.

Zonguldak'tan Bir Devrimci

ZULÜM YUVASI SİVAS CEZAEVİ

Müdürle işbirliği eden faşistler, cezaevinde terör estiriyor

HALKIN SESİ dergimize, faşistlerin Sivas Kapalı Cezaevini nasıl karargah haline getirdiklerini ve faaliyetlerini açıklayacağız.

Cezaevindeki iş yurtlarını faşistler, silah, şiş ve bıçak deposu olarak kullanıyorlar. Kantinde çalışan Hayrettin'in ömür boyu cezası var. Yarı açık cezaevinde yaptıklarından dolayı buraya gönderildi. Bu adam her olayın altından çıkıyor.

Çay ocağını işletenlerden biri, bir arkadaşımızı tutarak komandolara bıçaklattığı halde hâlâ ocağı çalıştırmaktadır. Berberhane mahkumlar arasında "Komando Ali" ve "Komando gönüllü" diye adlandırılan iki azılı faşist tarafından çalıştırılmaktadır. Bu iki berber son saldırı olayında da ellerine makasları alarak, saldırıya katılmışlardır. Buna rağmen hâlâ işbaşındalar. Böyle olunca berbere gidip traş olamıyoruz. Buralar parsel parsel satılmıştır ve silah deposu olarak kullanılmaktadır.

Mahkum veya tutuklu, cezaevine girer girmez MHP Genel Başkanının yazdığı Dokuz Işık Doktrini ve buna benzer kitaplar zorla okutturulmakta, üstelik okunan kitapların anlatılması da istenmektedir. Okumayanlara idare personeli ve komando mahkumlar baskı yapmaktadırlar. Buna karşı gelenler birçok defa saldırıya uğramış ve kurbanlar verilmiştir.

Son dönemde cezaevinde idare ve komando işbirliği ile yapılan saldırılar şunlardır:

1- Arkadaşımız İzzet Keleş, idare personelinin yaptığı haksızlıklara karşı geldiği için hastalandığı zaman hastaneye götürülmeyerek cezaevinde ölüme terk edilmiştir. Daha sonra cenazesi hastaneye götürülerek "hastanede ölmüştür" diye rapor verilmiştir.

2- Arkadaşımız Hakkı Güzeldere ise idare tarafından planlanan bir saldırıda komando Yusuf, Derviş Acıpıyan, Hayrettin Canpolat, Metin Taşkın, Doğan Yabalı tarafından personelin gözü önünde dövülmüştür. Arkadaşımızın iki dişi kırıldığı halde, komandolar müdür tarafından mükafatlandırılmıştır.

3- Arkadaşlarımızdan Osman Temir, idarenin yaptığı yolsuzlukları Cumhuriyet Savcılığına şikâyet ettiği için yukarıda isimlerini verdiğimiz komandolar tarafından bıçaklanmıştır. Bıçaklanan arkadaş, önce hücreye atılmış, daha sonra başka yere sürgün edilmiştir. Yaralayan komandolara hiç bir işlem yapılmamıştır. Bu olay hakkında şahitlik yapanlardan Hüseyin Kartal'ı, cezaevinde görevli, "Komando" diye adlandırılan gardiyan Osman Pınar, tornavidayla beş yerinden yaralamıştır. Bununla da yetinilmeyerek Hüseyin Kartal hücreye alınmıştır. Hücrede, yine yukarıda isimlerini açıkladığımız gardiyanlar tarafından işkence edilmiştir.

Arkadaşımızın ziyaretçisinin idare personelini şikâyet etmesi üzerine, kendisi Hükümet Tabipliğine gönderilmiştir. Doktor ise sadece kolundan aldığı bir yara hakkında rapor vermiştir. Mahkemeye verilen gardiyan hâlâ görev başındadır. Saldırıyı gören şahitler komandoların baskısıyla ifade vermekten vazgeçmişlerdir.

30 Ocak günü idare tarafından tertiplenen bir olay daha sahneye konmuştur. Dışarıdan gelen komandolar içerideki devrimci arkadaşlara küfrettiler. Küfür eden komandolar jandarma tarafından zorla görüş yerinden uzaklaştırılabildi. Komandolar görüş yerinden koğuşa dönen arkadaşlarımızı bıçakladılar. Saldırganlar Cahit Duman, Doğan Yabalı, Hayrettin Canpolat, Hüseyin Eroğulu, Resul Erdoğan ve Sedat Erdoğan'dır. Arkadaşlarımızdan Mahmut Demir göğsünden, Abdurrahman Suri sırtından, Eyüp Köse sağ böğründen, Necati Dan sırtından ağır şekilde yaralandı.

Olay sırasında başgardiyan Hasan Çaput olay yerindeydi. Saldırganlara bir şey yapmadığı halde, yaralı arkadaşlarımız hücreye kondu. Gardiyan Mustafa Ekinci tarafından da dövüldüler. İdare suçluları koruduğu gibi onların suç aletlerini temizlemelerine yardımcı oldu. Olayı planlayan kişilerin olay yerinden ayrılmasını sağladı. Son olayda yaralanan arkadaşlar sürgüne gönderilmek istenmektedir. Böylece geride kalan mahkumların hayatı daha fazla tehlikeye girecektir. Can güvenliğimizin sağlanmasını istiyoruz.

Kapalı Cezaevinden
Mahkumlar

HALKIN SESİ

HAFTALIK SİYASİ DERGİ * Sahibi: HÜSEYİN KARANLIK * Yazı İşleri Müdürü: LEYLA CÜMBÜŞ * YÖNETİM YERİ: Klodfarer Cad. 38/1 Divanyolu İST. * Baskı: DAILY NEWS * YAZIŞMA ve ABONE: P.K.1103 Karaköy-İST * ABONE YURTİÇİ: Yıllık 200 Altı aylık 100 lira * YURTDIŞI: Yıllık 400, Altı aylık 200 lira * Yayın İlanları: 200 lira * Genel Dağıtım: TÜR - DA, Hamam Sok. No:4 Cağaloğlu - İST * TÜR - DA, Menekşe Sok. No:16 Kızılay-ANKARA * TÜR - DA, 847 Sok. Birlik Han No: 34/9 Konak - İZMİR * TÜR - DA, Çemal Gürsel Cad. Zeki İşhanı No:13 ADANA * TÜR - DA, Gazi Cad. Güçlü Pasajı Kat:1 No:21 DİYARBAKIR * YILDIZ KİTABEVİ Eyüboğlu Cad. Uğur Pasajı GAZİANTEP * Yurtdışı Dağıtım: ORİENT VERLAG, Wittelsbacherallee 135 D - 6000 FRANKFURT Tel: 49 61 72

"Devrimci Yol" katilleri açıklamalıdır

Elazığ'da, 20 Şubat günü, "Devrimci Yol" grubunun şefleri olarak bilinen üç kişi, Ali Rıza Koşar adlı devrimcinin yolunu kesmiş ve çok yakın mesafeden sten tabancayla tarayarak öldürmüştür. Olayın yüzlerce şahidi vardır. Katillerin kim olduğu bilinmektedir. Bu cinayetin önceden planlandığı anlaşılmaktadır. Ortada herhangi bir tartışma ya da tahrik unsuru yoktur. Bu cinayet Elazığ' da süregelen tertipler zincirinin bir halkasıdır. Tertipler hâlâ devam etmektedir.

Bu cinayetle, Kontrgerilla ve MHP'li faşistlerin işlediği cinayet arasında hiç bir fark yoktur. Daha da kötüsü, bu katillerin yüzlerine devrimci maskesi takmış olmalarıdır. Bu hunhar saldırı, doğrudan doğruya halkı hedef almaktadır. Saldırganlar olay yerinde, halkı taramışlardır.

Hiç bir cani, yüzüne devrimci maskesi takarak kendini kurtaramaz. Bu cinayetin üstüne gideceğiz. Bu cinayetlerle mücadele, Kontrgerillayla mücadeledir.

Tertibe bile bile alet oluyorsunuz

15 gün önce, "Devrimci Yol" grubunun İstanbul da Kadırga Yurdundaki saldırısıyla ilgili bir başyazı yayınlamıştık. "Devrimci Yol" dergisi bizim bu yazımıza "ihbarcılık yapıyorlar" diye cevap verdi. Son zamanlarda moda haline geldi. Nerede bir saldırgan, nerede bir cani varsa, hem ardı ardına suçlar işliyor, hem de gerçekleri örtbas edebilmek için ona buna ihbarcı diye saldırıyor. Evet, sizin yaptıklarınızı halka açıkladık ve bundan sonra da açıklayacağız. Birtakım zorbalar öğrencileri silah tehdidiyle yurtlardan döverek atsın, eşyalarını ve yataklarını gasbetmiş devrimcileri kurşunlasın, cinayetler işlesin ve bunlar gizli kapaklı kalsın. Kimse buna izin vermeyecektir.

"Devrimci Yol" dergisi kendisine yönelen tertipler olduğunu ve bizim de bu tertiplere "kanıt" hazırladığımızı ileri sürüyor. Tertip dediğiniz olaylar son günlerden nasıl gelişti, bakalım:

Kadırga Yurdunda bir grup "Devrimci Yol" taraftarı öğrencilere saldırdı. Bu tertibin sorumlusu "Devrimci Yol" grubudur.

Ankara'da SBF Yurdunda ve İstanbul Teknik Üniversitesinde pano asmak istiyen devrimcilere ölümle tehdit edildi. Bunun sorumlusu "Devrimci Yol" grubudur.

Konya'da ve Sivas'da devrimcilere saldırıldı. Bunların sorumlusu "Devrimci Yol" grubudur.

Çünkü, bütün bu olaylarda saldırganları "Devrimci Yol" teşvik etmiştir. Görülmektedir ki, bütün bu olaylar tek tek, tesadüfi olaylar değildir. "Devrimci Yol"un genel tutumunun bir parçasıdır.

Elazığ'daki cinayetin sorumlusu kim?

Türkiye'de bir Kontrgerilla gerçeği vardır. Kontrgerilla devrimcileri birbirine kışkırtmakta, devrimci maskesi takarak cinayetler işlemektedir. Komandoların işledikleri cinayetler, onları gittikçe daha fazla tecrit ediyor. Bu yüzden faşistler, cinayetlerini devrimci kılığında işliyorlar.

Kontrgerilla ve MHP'li faşistler, bugüne kadar Türk-Kürt ve Alevi-Sünni çatışması yaratarak tertipler düzenlediler. Bugün aynı işler devrimci kılığında yapılmaktadır.

Faşistler, gençleri "kendi düşüncemden olmayan herkesi vururum" şeklindeki tekkeci zihniyetle zehirlediler. Son saldırı ve cinayetler de, aynı kafanın ürünüdür. Tekkecilik ve halk içinde bölücülük yaratmak bunların gözlerini karatmıştır. Bu zihniyetle, halka her türlü saldırıda bulunuyorlar ve tertiplere alet oluyorlar.

"Devrimci Yol" tertiplere alet olmamak gerektiğinden söz ediyor. O zaman bu yapılanların hesabını vermelidir.

Siz açıklamazsanız, biz açıklayacağız!

"Devrimci Yol", kendi taraftarlarının son günlerde devrimcilere ve halka yönelttikleri bütün zorbalık ve saldırıları mahkum etmelidir.

"Devrimci Yol" grubu, Ali Rıza Koşar'ın bütün Elazığ halkı tarafından bilinen katillerini Türkiye halkına açıklamalıdır. Elazığ'daki cinayeti mahkum etmeli, bütün devrimciler ve halkla birlikte katillerin yakasına yapışmalıdır. "Devrimci Yol" a şunu hatırlatıyoruz:

Katillere karşı açık tutum almadan, ağır sorumluluktan kurtulamazsınız. Elazığ halkının tanıdığı katilleri isim isim biliyoruz. "Devrimci Yol" katilleri açıklamazsa, biz açıklayacağız. "Devrimci Yol" un bu konudaki tutumu, onun tertiplere karşı olup olmadığını da ortaya koyacaktır.

Halk arasındaki çatışma, kargaşalık ve gizli kalmış cinayetlere "dur" demenin zamanı gelmiştir. Canilerin ortaya çıkarılması ve bu cinayetin hesabının sorulması, bu mücadelede önemli bir adım olacaktır.

Bütün devrimciler! Bütün Halkımız!

Hangi kılıkta olursa olsun, canilerin yakasına yapışalım. Tertiplere "dur" diyelim.

Halk, Kontrgerilladan daha güçlüdür. Bütün bu tertipler tek tek açığa çıkacaktır. Türkiye halkı, tertipçilerden hesap soracaktır.

HALKIN SESİ

ANKARA'DA MİMARLAR ODASI VE MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASI, İSTANBUL'DA İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASI KONGRELERİ YAPILDI

Odalar revizyonistlerin çiftliği değildir

Geçtiğimiz hafta Ankara Mimarlar Odası ve Makine Mühendisleri Odasının Kongreleri yapıldı.

Ankara Mimarlar Odası Kongresini açan Başkan Yavuz Önen tüm çalışanların grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkını savundu. Daha sonra TİKP adına davetli olarak gelen TİKP Merkez Komitesi üyesi Hasan Yalçın'a söz verildi. Hasan Yalçın Parti Başkanı Doğu Perinçek'in Kongreye başarı dileklerini ilettikten sonra kısa bir konuşma yaptı. Sosyal-emperyalizme karşı mücadelenin önemi üzerinde duran Hasan Yalçın, daha ağzına "Rusya" lafını alır almaz üç-beş kişilik bir grup çığırtkanlığa başladı, divana hakaret etti ve Hasan Yalçın'ın konuşturulmamasını istedi. Kendilerinin bile oy verdiği divan üyelerine "Siz üç kağıtla geldiniz" diye saldıran revizyonist grup hakettiği cevabı aldı. Divan başkanı seçimle geldiklerini ve davetli gelen Hasan Yalçın'ın ne konuşacağını kendisinin tayin edeceğini söyledi. Revizyonistler susmak zorunda kaldılar. Hasan Yalçın'ın "Amerikan emperyalizmi Türkiye'ye diş geçiremedi Rus sosyal emperyalizmi de geçiremiyecektir" diye son bulan sözleri alkışlarla karşılandı. Daha sonra konuşan TEP sözcüsü Şaban Ormanlar, Hasan Yalçın'a yapılan saldırıyı kınadı.

REVİZYONİSTLER MAKİNA MÜH. KONGRESİNDE BİR KONUGU DÖVDÜLER

18 ve 19 Şubat günü yapılan Ankara Makina Mühendisleri Odası Kongresinde, odanın yönetimini gasbetsin, olan revizyonistler bir konuğa saldırdılar. Odanın Adana Şubesi delegesini konuşturmayan revizyonist Fevzi Şolt ve adamları, konuk İsmail Ayata'ya saldırdılar. Tekme tokat hücuma geçen revizyonistler delegelere de vurdular. Olaydan sonra kürsüye gelen Fevzi Şolt saldırganlığıyla övünerek "Bu kadar heyecanlandığım için özür dilerim, ama Maoculara karşı da heycanımı hiç bir zaman kaybetmek istemem" dedi.

ETEM ÖZBAKIR, REVİZYONİST HIRSIZLARI TEŞHİR ETTİ

Kongrede bazı delegeler, kendilerini işten çıkardığı gerekçesiyle Ankara Belediye Başkanı Ali Dinçer ve EGO Genel Müdürü Ethem Özbakır'ın kınanmasını istediler. Bunun üzerine konuşan Özbakır, kınama kararı aldırtmak isteyen revizyonistlerin EGO'da çalışırken bir yandan da petrol şirketlerinden para aldığını, bazılarının ise zimmetine para geçirdiğini açıkladı. Zimmetine para geçiren kişinin TÜM-DER eski Genel Sekreteri Mithat Görkem ve EGO'da çalışırken SHELL petrol şirketinden ayda 10 bin lira alan revizyonistin Bülent Vargel olduğu söylendi. Özbakır "Bu devrimciliktir de işe alındıktan iki ay sonra zimmetine para geçirenler üzerinde icraat yapmak mı anti-devrimciliktir?" dedi.

Kongrede EGO ve Ankara Belediye Başkanının kınanması için önerge verenlerin başını Bülent Vargel ve İsmet Rıza Çebi çekiyordu.

İNŞAAT MÜHENDİSLERİ KONGRESİ

İstanbul'da yapılan İnşaat Mühendisleri Odası 24. Genel Kurulunda oyların çoğunluğunu alan "Devrimci Demokratlar" Grubu yine yönetimde kaldı. "İlerici Demokratlar" yaftası altında seçimlere giren revizyonistler ise. Kongrede tecrit oldular. Rus Beşinci Kolundan bir delegenin İzmir İnşaat Mühendisleri Odası Küçük Kuruluna "Maocuların" alınmayacaklarını söylemesi delegelerin büyük tepkisine yol açtı. Divan Başkanı da revizyonist delegenin konuşmasını keserek Odanın tüm mühendislere açık olduğunu bildirdi.

400 kadar delegenin katıldığı Kongrede konuşan Yurtsever Mühendis Grubu sözcüsü Nesim Ovadya ise odaların iki süper devlete karşı bağımsızlığımızı savunan bir siyaset izlemeleri gerektiğini belirterek Rusya'nın İSDEMİR'deki sömürüsünü teşhir etti.

N.V. TURKSE SHELL
ANKARA ŞUBESİ–MERKEZİ LÂHEY

POSTA ADRESİ : P.K. 115 YENİŞEHİR ANKARA
TELEFON : 25 05 97
TELGRAF ADR. : TURKSHELL ANKARA
TELEX : 42394 A

ATATÜRK BULVARI NO. 117 KAT 7. BAKANLIKLAR-ANKARA

Ankara Elektrik, Havagazı ve Otobüs İşletme Müessesesi
Sıhhiye, Toros Sokak No: 12
Ankara.

10.1.1978

İlgi: 9.1.1978 tarih ve 78-10-537 sayılı Tef.Kur.Bşk.lığından gelen yazınız.

İlgi yazınızla elemanlarınızdan Bülent Vargel hakkında istediğiniz bilgiler aşağıda verilmiştir:

Bülent Vargel 26.9.1977 ile 15.10.1977 tarihleri arasında, Diyarbakır Şubemizde çalışmıştır. Kendisine brüt aylık maaş olarak TL. 10.000.- ödenmiştir.

Bilgilerinize sunarız.

Saygılarımızla,

N.V. TURKSE SHELL
Ankara Şubesi-Merkezi:Lâhey

Ö. Erkmen
Personel Müdür Yardımcısı

Revizyonist Bülent Vargel'in Belediyede çalışırken Shell şirketinden aldığı ücretin fotokopisi

Elazığ'da "D.Yol" grubundan Ali Rıza Koşar'ı katletti

Elazığ'da, 20 Şubat günü, "D.Yol" grubu içindeki üç faşist ajanı Ali Rıza Koşar adlı devrimciyi öldürdüler. Yalçın Çubuk'u ve soyadını saptayamadığımız Sakine adlı arkadaşımızı yaraladılar.

19 ve 20 Şubat günlerinde, Elazığ'da Kontrgerilla yeni bir tertibi sahneye koydu. Faşist komandolar ve D.Yol grubunun şefleri planlı bir şekilde halka saldırdılar ve sonuçta üç devrimci daha hayatını kaybetti. 19 Şubat günü öğretmen Ali Beltekin ve işçi Gülağa Biçici ve 20 Şubat günü Ali Rıza Koşar...

Ali Rıza Koşar, faşistlerin katlettiği işçi Gülağa Biçici'nin cenaze töreninden sonra öldürüldü. D.Yol taraftarı bir grup, önce Yalçın Çubuk adlı devrimciye saldırmıştı. Yalçın Çubuk, daha önce Elazığ'da D.Yol grubunun önde geleni olarak tanınıyordu. Fakat, birbuçuk yıl önce bu gruptan ayrılmıştı. Yalçın Çubuk, bu yüzden birçok kere tehdit edilmiş ve saldırıya uğramıştı.

D.Yol grubu şefleri Yalçın Çubuk'a saldırınca, arkadaşları Yalçın'ı korumak için ileri atıldılar. Bunun üzerine, kısa bir durgunluktan sonra D.Yol'cular Yalçın Çubuk'un arkadaşlarının üzerine taş ve sopalarla saldırdılar. Daha sonra olay yerinden dört el silah sesi duyuldu. Halk ve devrimciler Dağınık Evler mevkiine doğru kaçmaya başladı. Bir devrimci öne atılarak, "kime ateş açıyorsunuz" diye bağırdı. D.Yol'cuların şeflerinden iki kişi şöyle cevap verdi: "Ulan daha ötesi var mı, ciğerinizi sökeceğiz" Bunlar sözleri biter bitmez ateş açtılar. Serinkanlı bir şekilde sağa sola ateş açan bu canilerin, belirli kimseleri öldürmeyi hedefledikleri belli oluyordu. Bu sırada Sakine adlı devrimci arkadaş ayağından kurşunla yaralandı. Ali Rıza Koşar, Sakine'ye yardım etti. Sakine'nin motosikletle hastaneye götürülmesini sağladı, kışkırtma ve tertibi önlemek için çaba gösterdi. Bu anda kaçanların çoğu olay yerinden nispeten uzaklaşmıştı. Yalçın Çubuk, kanalın üzerindeki köprüye varmıştı. Fakat açılan ateşle bacağından yaralanarak düştü. Yanına gelen saldırganlar onu ölü zannettiler. Fakat, yine de bacağına iki kurşun sıkmaktan ve başına taşla vurmaktan kendilerini alamadılar. Sonra kaçarak olay yerinden uzaklaştılar.

Ali Rıza katlediliyor

Ali Rıza Koşar, Yalçın Çubuk'un kactığı yönün tersine doğru hızlı adımlarla yürüyordu. D.Yol grubunun Elazığ'daki şeflerinden üç kişi bir evin köşesinden çıkarak, Ali Rıza'nın önünü kestiler. O'na "gel, seninle konuşacağız" dediler. Ali Rıza'nın yanında bulunan arkadaşları, o'nun "tamam" dediğini ve kaçışanlara "durun arkadaşlar, konuşacağız" diye bağırdığını söylüyorlar. Buna D.Yol'cuların şefleri, "burada değil, şu derede konuşalım" cevabını verdiler. Ali Rıza bunu kabul etmedi. Bunun üzerine, D.Yol'cuların şefi, sten tabancasını çekerek "kıpırdama, kaldır ellerini" diye bağırdı. Ali Rıza, "birbirimize tabanca çekmeyelim, ayıptır" dedi. Saldırganlar "seni öldüreceğiz" diye cevap verdiler ve o anda ateş ettiler. Ali Rıza'nın etrafı çevrilmiş durumdaydı. Ali Rıza'nın arkasında duran kışkırtıcının sten tabancasından çıkan kurşunlar O'nu yere yıktı. Diğer D.Yol şefleri kitleye ateş açmaya devam ettiler. Yerde yaralı yatan Ali Rıza'yı tekmelediler. Yaralıyı tartaklayarak üzerini aradılar. Ali Rıza, koma halinde kaldırıldığı Elazığ Devlet Hastanesinde bir saat sonra öldü. Ali Rıza, ameliyathaneye götürülerken bir ara gözlerini açtı ve son sözleri "beni maskeli polisler vurdu" oldu.

Tertip ortamı yılbasından beri hazırlanıyordu

Elazığ'da tertip ve kışkırtma ortamı yılbaşından beri oluşturulmaya çalışılıyordu. Bilindiği gibi Elazığ'da MHP'nin bir milletvekili vardır ve Elazığ Belediyesi de MHP'nin elindedir. Elazığ, faşistlerin Alevi-Sünni ve Türk-Kürt çatışmasını en çok körükledikleri illerimizden biridir. MC'nin yıkılmasından sonra Elazığ'da gerilemeye başlayan faşistler saldırılarını şiddetlendirdiler. Fakat son aylarda öldürülen devrimcilerin cenazeleri, binlerce emekçinin katıldığı kitle gösterileri haline dönüştü. Teslim Temel'in cenaze törenine 10 bin kişi katıldı. Bu durumda faşistler, gerilemelerini durdurmak için bir tertibin pususuna yattılar.

Şubat ayının ortalarında tertip için uygun fırsat doğdu. 19 Şubat günü D.Yol grubunun Elazığ'daki şefleri Ulaş Bardakçı'yı anmak için Alevi halkın oturduğu Fevzi Çakmak Mahallesi içinde sınırlı kalacak bir miting düzenlemeye giriştiler. İşte bu miting, 19 Şubat günü öğle zamanı başlayıp, 20 Şubat günü öğleden sonra biten olayların başlangıcı olacaktı.

Devrimciler, bu mitinge kışkırtma ve tertiplere zemin hazırlayacağını söyleyerek karşı çıktılar. Bu durum karşısında, D.Yol şefleri devrimcilerle kavgalar çıkarmaya çalıştılarsa da, başaramadılar. Üstelik, dergimizin 148. sayısında çıkan ve gençlik içindeki "devrimci" görünümlü zorbaları açığa vuran yazıdan çok rahatsız olmuşlardı. Fevzi Çakmak Mahallesinde bir kahvede, bu yazıyı benimseyip benimsemediklerini sorarak üç devrimciyi dövdüler. D.Yol'cu şefler silahlanıp devrimcilerin evleri önünde dolaşmaya başladılar. Devrimciler, gruplar kurarak onların bu kışkırtmalarını Elazığ halkına açıkladılar. Ve D.Yol şeflerinin planları boşa çıktı.

Tertipler "Ulaş mitingi" ile başladı

Nihayet, 19 Şubat günü, "Ulaş'ı anma" mitingi yapıldı. Miting halktan destek görmedi. Miting yapıldığı saatlerde, faşistler taşkınlık yapmaya ve "komünistler kanunsuz yürüyüş yapıyor, biz de burada yaparız" demeye başladılar. Şehrin merkezinde şiddet hareketlerine başladılar. Önce Ali Beltekin'i öldürdüler. Ali Beltekin Devrim Ortaokulunun yeni müdürüydü. Eski MHP'li müdür görevden alınmıştı. Çarşı içinde meydana gelen bu saldırılara polis seyirci kaldı. Faşist saldırılarda 20'ye yakın yurttaş yaralandı. Daha sonra faşistler Fevzi Çakmak Mahallesine saldırmak istediler. Son anda olayı, jandarma önledi.

Öğleden sonra halk, öldürülen öğretmenin cenazesini almak için hastanenin önüne birikti. Polis cenazeyi vermedi ve kaçırmak istedi. D. Yol'cu şefler de halkı dağıtmak istediler. Ardından hastanenin bahçe kapısını tuttular. Bu duruma itiraz edenlerin üstüne saldırdılar ve yaşlı bir kadını dövdüler.

Aynı gece saat 21.00 sıralarında faşistler lokanta işçisi Gülağa Biçici'yi öldürdüler. Ertesi gün cenaze töreni için devrimciler ve halk hastane önünde toplandı. Törene katılanların sayısı 5000 civarındaydı. Törenden sonra D.Yol'cu şefler kendi gruplarını dağıttılar ve alanda sadece kendileri kaldılar. Bu arada ant içmek isteyenlere bağırdılar. Çıkan kargaşalıktan dolayı kitle dağılmaya başladı. Fakat planlı olarak tezgahlanan olay D. Yol'cu şeflerin küfür ve saldırıları sonucu tekrar başladı.

Alevi-Sünni çatışmasını körüklüyor

Elazığı'daki olayların gelişmesi, planlı bir kışkırtma ve tertibin varlığını ortaya koymaktadır. D.Yol şefleri önce sahte bir "devrimci" miting düzenleyerek faşist saldırılara zemin hazırlamışlardır. Onlar, bir dizi kışkırtıcı eylemde başarıya ulaşamamıştır. En sonunda yüzlerce kişinin

ALİ RIZA KOŞAR'IN AİLESİYLE KONUŞTUK

"Kontrgerilla hizmetindeki maşalar öldürdü Ali Rıza'yı, katillerini açıklamak devrimcilerin görevidir"

Ali Rıza Koşar, 1970'lerden beri devrimci mü-
cadele içindeydi. Daha önceleri İstanbul'da genç-
lik mücadelesine katılmış ve Elazığ Yurdunda öğ-
renci temsilciliği yapmıştı. İYÖD içinde sosyal-em-
peryalizmle uzlaşan akıma karşı çıkmış ve iki
süper devlete karşı çeşitli kitle eylemlerine katıl-
mıştı. Ali Rıza Koşar, bir yıla yakın bir zamandan
beri "Beş Parçacılar" adı verilen grubun önderli-
ğini yapıyordu. Ali Rıza Koşar, öldürüldüğü za-
man 29 yaşındaydı. Evli ve bir çocuk babasıy-
dı. Oğlu, henüz üç aylıktı. Elazığ'ın Palu İlçe-
sinin Mirahmet köyündendi. Elazığ'da Aksaray
Mahallesinde oturuyordu. Öğrenmeyi ve araş-
tırmayı severdi. Devrimci saflarda düşmanlık kö-
rüklenmesine karşı çıkardı. Palu'da ve Elazığ'da
Alevi-Sünni birliğinin sağlanması için çok çaba
harcamıştı. Faşistlerin bölücülüğüne, mezhep düş-
manlığı kışkırtıcılığına her zaman göğüs germişti.
Hatta MHP'ye kayıtlı bazı gençleri ikna ederek
faşistlerin safından koparmıştı. Elazığ halkı tara-
fından dürüst ve mücadeleci bir devrimci olarak
tanınırdı. Bütün bu özellikleriyle faşistlerin hede-
fi haline gelmişti.

Ali Rıza Koşar'ın Elazığ'daki evini ziyaret
ettik ve yakınlarıyla konuştuk. Karısı Ali Rı-
za Koşar'ın Kürt halkının milli haklarını savun-
duğu için öldürüldüğünü söyledi ve sözlerine şöy-
le devam etti:

"Ali Rıza da biliyordu, biz de biliyorduk,
faşistler vuramazdı onu. Ama hakim sınıfların em-
rinde yalnız faşistler yoktur. 'Devrimci' adıyla
piyasaya sürülmüş cinayet şebekeleri vardır. Onlar
Elazığ'da D.Yol grubu içinden kendilerine maşa-
lar bulmuşlardır. Bu Kontrgerilla hizmetindeki
şefler öldürdü Ali Rıza'yı. Bunları halka açıkla-
mak görevdir. Bu görevden sakınmak, Kontrgeril-
lacı şefleri halkın üzerine kurşun sıkmak için ser-
best bırakmak anlamına geliyor."

Ağabeyi, "ne şikayetimiz olacak" dedi; "Gelip polis yakalar mı, yakalamaz, herkes bilir katilleri, polis yakalamaz."

Babası derin bir acı icinde şunları söyledi:

"Benim dedem idamdan ölmüştür. Babamı hiç tanımam, yetimim ben. İşte oğlumu da vurdular. Bir diyeceğim yok. Ben Kürtçe, Türkçe bilirim. Oğlum da öyleydi. Onun için öldürüldü. Siz düşünün, söylenecek ne var ki? Oğlumu öldürdüler, söyleyeceğimiz yoktur."

Ali Rıza Koşar İstanbul'da bir kitle gösterisinde (daire içinde)

Yaralı arkadaşımız Sakine'nin evinde Fevzi Çakmak Mahallesinden emekçilerle görüştük

"Onlara yardım etmiştik, ama verdiklerimiz ateş olup üzerimize yağdı"

Bir kapıyı çalıyoruz Kısa bir zaman geçiyor. Açılan kapıdan "arkadaşlar
geldi" diye bir ses duyuluyor. İçeri giriyoruz. Bacağı alçıya alınmış olan Saki-
ne, bize "hoşgeldiniz" diyor. Kurşunlar hâlâ bacağının içinde, kemikler kayna-
yınca çıkarılacak.

Biz sormaya başlıyoruz:

— Geçmiş olsun, olay nasıl oldu?

— D.Yol şefleri ateş ettiler. Geri kalanı bildiğiniz gibi. Hedefleri belliydi.

Söze Sakine'nin babası karışıyor.

— Nefret ediyoruz bu adamlardan. Bizden uzak durmalarını istiyoruz. Önce-
leri yardım istiyorlardı, yapıyorduk. Ama gördük ki, verdiklerimiz ateş olup
üzerimize yağıyor.

Odaya akrabalar ve komşular girip çıkıyor. Her gelen olayları değerlendi-
rerek söze başlıyor:

— Ben dedim ki onlara; "bakın oğlum, bu işiniz iş değil, siz diyorsunuz ki
'bizim bileğimiz kuvvetlidir, bizim dediğimiz olacak'. MHP.liler de aynı şeyi
söylüyor. Farkınız kalmıyor onlardan. Halkın içinde kaba kuvvet kullanma-
yın. Birbirinize düşüp, alemi kendinize güldürüp rezil olmayın."

— Çocuklarımız sağ salim geldi, gitti diye seviniyoruz. Aşağıda şehirde
komandolardan kurtuldular diye sevinemiyor çocuklar, bu sefer 'acaba pusu
var mı' diye 'devrimciyiz' diyenlerin saldırıp saldırmayacağını düşünüyorlar.

— Halkın üzerine ateş edenler devrimci değildir. Halkı bölmüşlerdir, devrim-
ciliği kan davasına döndürmek istiyorlar. Ama bizler gerçeği gördük, yayınla-
rınız Elazığ'a da gerçekleri gösterecek.

üç kışkırtıcı

19-20 Şubat günleri tertipler sonucu üç devrimci öldü

Ali Rıza, "birbirimize tabanca çekmeyelim, ayıptır." dedi. Saldırganlar "seni öldüreceğiz" diye cevap verdiler ve o anda ateş ettiler

Ali Rıza' nın son sözleri "beni maskeli polisler vurdu" oldu

gözleri önünde bir devrimciyi katletmişlerdir. Böylece faşistlere arayıp da bulamadıkları fırsatı vermişlerdir.

D.Yol'cular, cinayetten sonra Alevi Sünni çatışmasını körüklemeye hız verdiler. Öldürülen devrimci Ali Rıza Koşar'ın ailesi Paluludur ve Sünni mezbehindendir. D.Yol'cular Alevi mezbehinden halka, Ali Rıza'nın Sünni olduğunu söylemekte ve Sünnilerin zaten "devrimci" olamayacağını ileri sürmektedirler. Öte yandan yine gerici ve bölücü fikirlerin etkisi altında olan Sünni mezhebinden bir kısım halka, Ali Rıza'yı sözümona "Alevilerin" öldürdüğünü inandırılmak isteniyor.

Tertibin sonuçları

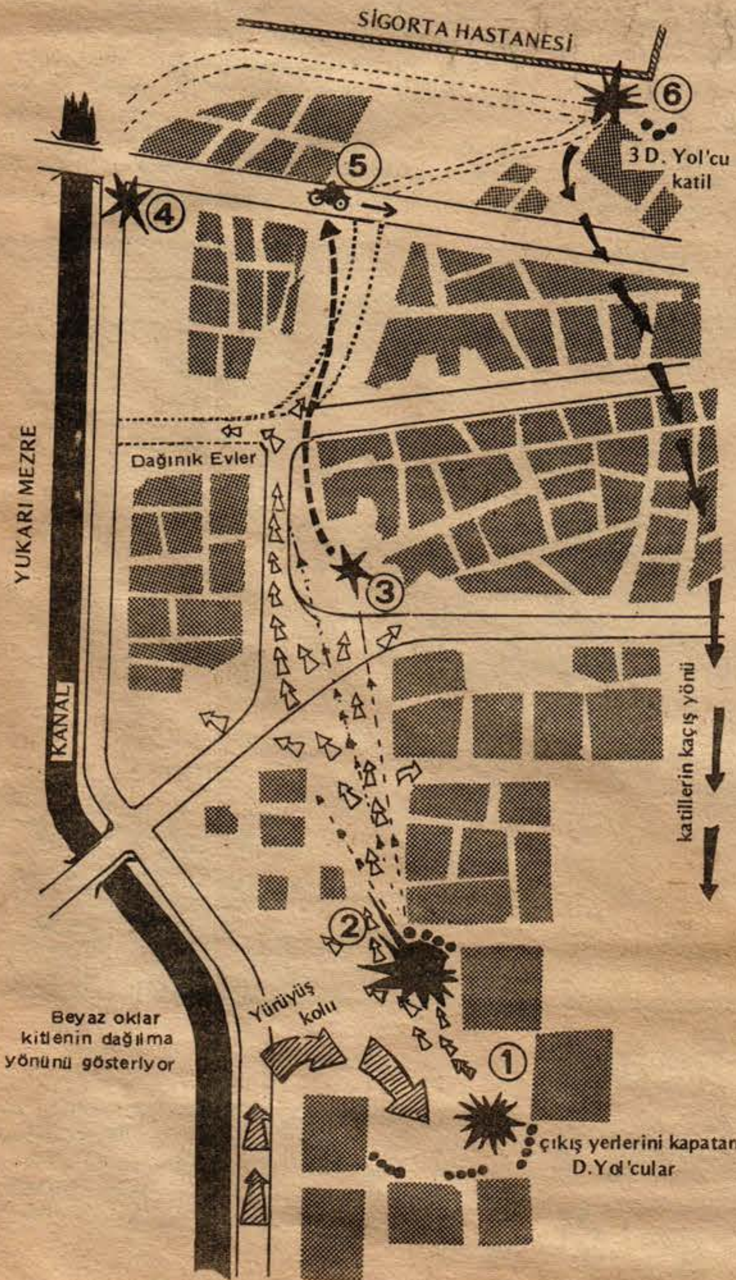
Elazığ'da D.Yol şefleri eliyle düzenlenen faşist provokasyon şu sonuçlara yol açmıştır:

1. Olay,Kontrgerillaya yaramıştır.
2. "Ulaş'ı Anma" mitinginden beri şehrin merkezini kontrolları altında tutan faşistler, hâlâ işgâllerini sürdürmekte, sokakta gördükleri bütün ilerici yurttaşlara saldırmaktadırlar. Olay faşistlerin işine yaradı.
3. Alevi-Sünni, Palulu-Dersimli çatışması kışkırtılmıştır.
4. D. Yol grubunun faşist ajanı şefleri-ni ve D. Yol grubunu devrimci sanan bir kısım emekçiler, devrimcilere tepki duymuşlardır.
5. Gerek D.Yol taraftarları ve gerekse diğer bir kısım gruplar çevre il ve ilçelerden şehre çok sayıda silah ve silahlı adam yığmışlardır. Yeni tertiplere son derece elverişli bir ortam vardır. Kan davaları yeni çatışmaları doğurabilir.
6. Devrimciler ve halk üzerinde yoğun bir baskı vardır. Bu baskı silahlı olarak şehrin çeşitli mahallelerinde dolaşan faşistlerden ve D.Yol taraflarından gelmektedir.

Tertipçi ve canilerden hesap sorulsun

Devrimciler, bütün baskılara karşı direneceklerdir. Nereden gelirse gelsin ve hangi görünümle ortaya çıkarsa çıksın halka yapılan bütün saldırıları mahkum edeceklerdir. Hiç bir cani yüzüne "devrimci" maskesi takarak kendini kurtaramaz.

Devrimciler, halkı kışkırtma ve tertiplere karşı uyanık olmaya çağıracaklardır. Alevi-Sünni, Türk-Kürt bütün halkın birleşmesi, kışkırtıcı ve bölücülerden hesap sorulması için mücadele edeceklerdir.

(1) *D.Yol'cular saldırıyı başlatıyorlar. Yalçın Çubuk'a burada saldırıldı.*

(2) *D.Yolcular Devrimcilere ve halka önce taş ve sopalarla sonra da 14'lü ve Sten tabancalarla saldırıyorlar.*

(3) *Yaylım ateşinde Sakine arkadaş yaralanıyor.*

(4) *Köprüye kadar kovalanan Yalçın Çubuk yaralanıyor.*

(5) *Sakine arkadaş Ali Rıza'nın yardımı ile motosiklete bindirilerek hastaneye götürülüyor.*

(6) *3 D.Yol'cu Ali Rıza Koşar'ı çevirerek stenle öldürüyorlar.*

"Devrimci Yol" taraftarı bir grup İTÜ'de DGB üyelerine saldırdı

22 Şubat Çarşamba günü, D.Yol'cu bir grup duvar gazetesi asan DGB'lilere saldırdı.

DGB'lilerin astığı duvar gazetesi, Kadırga Yurdunda, "devrimcilik" adına yapılan zorbalıkları mahkum ediyordu. D.Yol'cular bu duvar gazetesine tahammül edemediler. DGB'liler saldırıya karşı kararlılıkla direndi. D.Yol'cular, bunun üzerine bütün kafadarlarını toplayarak takrar saldırdılar. Fakat yine, DGB'lilerin kararlı direnişiyle karşılaştılar. DGB üyeleri, daha sonra öğrencilere saldırıları anlatan konuşmalar yaptılar. Bu konuşmalar canlı tartışmalar yarattı. Sınıflarda yapılan tartışmalarda D.Yol'cular, DGB üyelerini tehdit etmeye kalkıştı. Fakat öğrenciler tepki göstererek buna karşı çıktılar.

İGD'li beslemeler, Kurtuluş ve H. Kurtuluşu grupları D.Yol'un zorbalıklarını desteklediler.

D.Yol'cular bir gün sonrada İTÜ Maden Fakültesindeki DGB üyelerine saldırdı. Öğrenci kitlesini yıldırıbileceklerini düşünen zorbalara, saldırı yerinde bulunan birçok öğrenci karşı çıktı.

SBF yurdunda "Halkın Birliği" ve "Devrimci Yol" yanlıları DGB'lilere saldırdı

D.Yol'cular, Ankara'da SBF Yurdunda (Cumhuriyet Yurdu) pano asmak isteyen DGB üyelerine saldırdılar. DGB üyelerinin yurda astıkları panoda, Kadırga Yurdunda öğrencilere yaptıkları zorbalıklar mahkum ediliyor ve "devrimcilere yöneltilen bu tür saldırıların, kendilerine boyun eğmeyen herkese saldıran faşistlerin saldırılarından farklı olmadığı ve hesap sorulması gerektiği" anlatılıyordu.

D.Yol'cular, "ölü verme pahasına bu panoyu astırmayacaklarını", söyleyerek, DGB üyelerine kuru tehditler savurdular. DGB üyelerini düelloya, provokasyona davet eden bir tutum takındılar. Fakat DGB üyeleri, soğukkanlı ve kararlı bir biçimde karşı koydular. Revizyonistlere ve Kontrgerillaya hizmet edecek bir çatışmayı engellediler.

Bir süre sonra, yurdun güvenliğini sağlama ve provokasyonları önleme adı altında grup temsilcilerinin toplantısı yapıldı. Bu toplantıda, Üçlü Blok ve her türlü revizyonist, HALKIN SESİ'ni hedef aldı. H.Yolu taraftarları ise D.Yol'cular'ı HALKIN SESİ'nin 148. sayısının satışını engellemediği için eleştirdiler. "İşimiz olmasaydı biz gelip engelleyecektik" dediler.

Toplantı bittikten sonra H.Birliği taraftarları da, kendi saflarını terk edip, devrimci saflara katılan bir DGB üyesinin, sempatizanları ile tartışmasını engellemek istediler. Daha sonra da "devrimciler, ideolojik mücadeleye açık olmalıdır, " diyen gence saldırdılar. Bu saldırıya kavgayı önlemek bahanesiyle D.Yol'cular da katıldılar.

Konya'da "Devrimci Yol" taraftarı zorbalar devrimcilere saldırdı

"D.Yol" taraftarı zorbalar, geçen hafta boyunca da Konya Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisinde okuyan devrimcilere saldırdılar.

İlk saldırı, okulun durumunu tartışmak için TÖB-DER salonunda toplanan gençlere yapıldı. Dergimize gönderdikleri mektupta devrimciler şunları yazıyorlar:

"Okulumuzda, evlerine faşistler tarafından bomba atılan ve cezaevlerinde yatan devrimcilere yardım için para toplamıştık. D.Yolcular, bu paraların bir kısmını kendilerine ayırdılar. Bu durumu teşhir etmemiz üzerine de bizlere bir hafta boyunca tehditler ve küfürler savurdular. Bunun sonunda TÖB-DER lokalinin kapısına HALKIN SESİ taraftarlarına hitaben, siyasi mutevadan uzak, küfür dolu bir duvar gazetesi astılar. Fakat kitle buna itibar etmedi.

Bunun üzerine bizler, devrimcilerin birliğini, gençliğin halka ve devrime karşı sorumluluğunu, yurtsever, devrimci gençlik içinde zorbalığa son verilerek, meselelerin tartışma, eleştiri, ikna yöntemleri ile çözülmesi gerektiğini içeren duvar gazetesi asarken gene bu üç-beş zorbanın saldırısına uğradık.

O sırada orda bulunan kitle, bu saldırıyı nefretle karşıladı. Saldırganlar amaçlarına ulaşamadılar."

Sivas'ta "Devrimci Yol" savunucuları devrimcilere saldırdı

SİVAS

4 Şubat günü, Sivas Yurtseverler Derneğinde verilen "Emperyalizm" konulu seminerden sonra "D. Yol" grubu şefleri, üç arkadaşımıza saldırdılar. 30'dan fazla saldırgan arkadaşlarımızı öldürme tehditlerinde bulunarak, ayrı ayrı odalara çektiler ve dövdüler. Saldırganların elebaşılara Nurettin Elibol, Güven Başyurt, Ragıp Demirkol ve Metin adlı kişilerdir.

D.Yol savunucusu kişinin verdiği "Emperyalizm" semineri bittikten sonra, savaş konusunda tartışma açıldı. Arkadaşlarımız, maceracı tezleri eleştirdiler. Bunu hazmedemeyen saldırganlar, "Mahir eleştirilemez", diyerek, arkadaşlarımızdan özeleştiri istediler. Böyle saçma bir isteği arkadaşlarımız kabul etmeyince de kendi taraftarlarını kışkırtarak arkadaşlarımızın üzerine saldırttılar.

7 MİLYONU A

Kampanyamıza bu hafta 420 236 TL bağış geldi. Bağışların illere göre dağılımı şöyle: İstanbul: 58 448, Elazığ: 6 500, İzmir-Manisa: 5 500, Bursa: 4 900, Adana: 4 385, Osmaniye(Adana): 250, Pazarcık (Maraş) 2 575 Erzincan: 2 000, Milas(Muğla): 1875, İçel: 1 250, Adapazarı: 500, Karaman (Konya): 325, Malatya: 250 Balıkesir: 200, Gölköy(Ordu): 100, Yurt dışı: 34 543, Bağışlanan gayrimenkul ve eşya satışından: 295 685 TL.

Böylece şimdiye kadar gelen bağışların toplamı 7 milyon 86 bin 423 liraya ulaştı. Bu bağışların illere göre dağılımı şöyle:

İstanbul	1 747 916
Ankara	1 199 156
İzmir-Manisa	648 230
G.Antep-Maraş	341 582
Tunceli	157.650
Adana	144 025
Bolu	98 317
Trabzon	85 195
İçel	74 265
Bursa	72 100
Aydın-Muğla	63 230
Elazığ	63 000
Diyarbakır	62 000
Antalya	58 345
Malatya	56 477
Zonguldak	41 560
Hatay	41 375
Konya	37 200
Isparta	36 810
Kayseri	28 500
Edirne	28 500
Denizli	27 560
Ordu	27 465
Kocaeli	22.649
Erzincan	19 500
Çanakkale	19 058
Sivas	18 925
Samsun	17 586
Balıkesir	16 585
Eskişehir	12 750
Tokat	10 310
Kars	9 120
Çorum	7 605
Varto (Muş)	7 086
Afyon	6200
İnebolu (Kastamonu)	5 000
Yozgat	4840
Rize	3230
Niğde	3 090
Bilecik	2 400
Bingöl	2 000
Tekirdağ	2 395
Eskipazar (Çankırı)	1735
Burdur	1710
Uşak	1545
Giresun	1505
Mardin	1200
Gölbaşı (Adıyaman)	1075
Amasya	1040
Ağrı	800
Adapazarı	700
Van	360
Kırklareli	250
Kütahya	100
Yurt dışı	546 703
Bağışlanan eşya ve gayrımenkul satışı	1 196 913
Genel Toplam	7 086 423

AYDIN

KAMPANYAYI İNCELER'DE VE KÖYLERİNDE SÜRDÜRÜYORUZ

Bizler İnceler kasabasından devrimciler olarak AYDINLIK gazetesinin çıkacağı haberini büyük sevinçle karşıladık. Bizler de kampanyayı kasabamızda ve yakın köylerimizde sürdürmeye başladık. İlk önce 360 lira topladık. Bir hafta içinde 650 lira daha topladık. Cuma günleri Bozkurt kasabasında pazar kurulur. Orada da bağış topladık. İlk cuma 80 lira, ikinci hafta 180 lira daha topladık. Bizim buralarda damadı gençlerin elinden kurtarmak için tura vurulur. Tura vururken damadı kurtarmaya gelenden para alınır. İlk düğünde 100 lira aldık. Bunu da gazeteye bağışlamaya karar verdik. AYDINLIK çıkmaya başlayınca getirip kasabamızda satacağız.

NAZİLLİ'DEN DEVRİMCİLER

ALMANYA

Hannover'deki konserde gazetemize bağış topladık.

AŞIK MAHZUNİ, "YALNIZ AMERİKA DEĞİL, RUSYA DA ONDAN BETER KATİLDİR"

Aşık Mahzuni ve arkadaşları 4 Şubat günü Hannover'de bir konser verdiler. Konser boyunca günlük AYDINLIK için bağış topladık. Mahzuni, "Katil Amerika" adlı eserini söylerken, seyirciler "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" diye bağırınca, Mahzuni şöyle dedi: "Bugün katil olan yalnız Amerika değildir. Rusya da ondan beter ve katildir. Emperyalist bir ülkedir. Ne Amerika olsun, ne de Rusya olsun. Türkiye'miz gerçekten bağımsız ve demokratik olsun." Ayrıca Aşık Rıza Aslan Doğan günlük gazetemiz için bağış verdi.

HANNOVER'DEN BİR GRUP DEVRİMCİ

AYDIN

KÖYLÜLER KAMPANYAMIZA DESTEK OLUYOR

Kampanyayı köylerde sürdürüyoruz. Çeştepe köyünde köylüler bizimle beraber kahveleri dolaştılar. Bağış makbuzlarını elimizden alarak kendileri bağış topladılar. HALKIN SESİ satıp, Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına karşı imza topladık. Karakollar köyünde halk kampanyamıza canlı bir şekilde destek oldu. Kahraman köyünde kahveye ilk gittiğimizde elektrikler söndü. Bir köylü kahvedebulunanlarasusmalarını söyledikten sonra bize dönüp "Konuş arkadaş, sizi dinlemeyip de kimi dinleyeceğiz" dedi. Köylüler gaztenin bir an önce çıkmasını istediklerini söylediler. Kahraman köyü muhtarı da Kontrgerilla meselesinin açığa çıkarılmasını istedi ve 100 lira bağışladı.

AYDINLI DEVRİMCİLER

İSTANBUL

GAZETEMİZİ ZİYARET EDEN BİR ASKER CEZAEVİNDEKİ BASKILARI ANLATTI

Gazetemizi ziyaret eden bir asker terhisine 7 ay kaldığını, cezalı olduğu için askerliğinin geç biteceğini anlattı. Aldığı istirahati evinde geçirdiği gerekçesiyle 2.5 ay Kartal Maltepe Askeri Cezaevinde tutulduğu söyledi. Cezaevinde her türlü baskının olduğunu, tutuklu erlere keyfi olarak dayak atıldığını anlat Günde herkese ancak bir bardak su verildiğini erlerin birbirleriyle konuşmalarının bile yasaklandığı bir yatakta 2-3 kişinin yatırıldığını söyledi. Gazeter zin bu baskılara karşı çıkmasını ve özellikle de topı işçilerinin meseleleriyle ilgilenmesini istediğini söyle

Şehit arkadaşımız Ali Rıza Yerli'nin babası Gazetemizi ziyaret etti

Şehit devrimci arkadaşımız Ali Rıza Yerli'nin babası gazetemizi ziyaret etti. Sıcak bir hava içinde geçen ziyaret sırasında Ali Rıza'nın babası gazetede çalışan bütün arkadaşlarla teker teker konuştu. "Çok heyecanlandım ve sevindim" diyordu. Ali Rıza'nın babası AYDINLIK'a 500 TL bağış yaptı. Ali Rıza'nın katillerinin hâlâ yakalanmadığını söyleyerek "AYDINLIK'ı sürekli olarak takip edeceğiz. Bizi abone yapın" dedi ve gazetemize başarılar diledi.

NİĞDE

CHP ULUKIŞLA İLÇE BAŞKANI: "GAZETE TÜRKİYE'NİN BAĞIMSIZLIĞINA GÖLGE DÜŞÜRTMEMELİ"

Niğde, Ulukışla, Darboğaz ve köylerde kampany sürdürüyoruz. Bütün halk gazetemizi destekliyor. U kışla'da topladığımız 1000 lirayı gönderiyoruz. Ker siyle konuştuğumuz CHP Ulukışla İlçe Başkanı ga temizle ilgili görüşlerini şöyle anlattı: "Gazetenin şarılı olması için bizler sonuna kadar destek olaca Gazete Türkiye'nin bağımsızlığına gölge düşürtmer li, haksızlığa karşı halka sancak olmalı. Gazete ha mızı birleştirici, kaynaştırıcı olsun. Yazıların baş larına çok dikkat edilmeli. Başlıklar yazının öz kitleye kavratsın." MHP'den yeni ayrılmış bir as

Yaşar Kemal Aydınlık'ı gezdi

Hafta içinde Yaşar Kemal gazetemizi ziyaret etti. Candan ve sıcak bir hava içinde geçen ziyaret sırasında Yaşar Kemal, AYDINLIK'ta çalışan arkadaşlarla görüştü, şakalaştı. Siyasi konulardaki ve AYDINLIK hakkındaki eleştiri ve görüşlerini söyledi.

ŞTIK

gazeteyi desteklediğini söyledi. Emekli bir gar müdürü gazetenin memleket meselelelerini, kitlelerle araştırıp, doğru raya oturtarak yazmasını ve yolsuzlukları açığa çıkartmasını istedi. Esnaflar da gazeteyi desteklediklerini söylediler.

ULUKIŞLA'DAN DEVRİMCİLER

K.MARAŞ

ÖZBEK KÖYÜNDE 10 BİN LİRALIK HEDEFİMİZİ AŞTIK

Bugüne kadar 150'yi aşkın köylüye günlük gazetenin önemini anlattık. 45 günde 6500 lira topladık. Böylece 10 bin liralık hedefimizi aştık. Son olarak toplanan 6130 lira para ile kız arkadaşların topladığı çeyizlerin tutarı olan 370 lirayı gönderiyoruz. Ayrıca iki arkadaşımız teyplerini, bir arkadaşımız yedi gün çalışarak kazandığı 1350 lirayı, bir kız arkadaşımız da 300 lira değerindeki küpesini bağışladı. Bir bakkal arkadaş, dükkanına koyduğu kumbara ile üç gün içinde 175 lira topladı. Bağış toplamaya devam ediyoruz.

ÖZBEK KÖYÜ DEVRİMCİLERİ

PAZARCIK

PAMUK VE BAŞAK TOPLAYARAK KAZANDIĞIMIZ 1677 LİRAYI GÖNDERİYORUZ

Köyümüzde şimdiye kadar 40 kişiden 2470 lira para topladık. Kumbaramızdan çıkan para ise 320 liradır. Kırdığımız odun parası 40 liradır. Ayrıca topladığımız pamuk ve başak parası ise 1 677,25 liradır. Hepsinin toplamı ise 4 407,25 liradır. Hedefimiz ise 8 bin liradır. Bu hedefe ulaşmaya çalışıyoruz.

KELİBİŞLER KÖYÜ DEVRİMCİLERİ

DANİMARKA

35 BİN LİRADAN FAZLA BAĞIŞ TOPLADIK

Günlük gazetenin çıkacağını duyunca biz de bağış kampanyasını başlattık. Önce Kopenhag'da bulunan bir kahvede toplantı yapıp bağış topladık. Birçok arkadaş çalıştıkları yerlerde ve çevrelerinde bağış toplamak için makbuz aldılar. Burada dernek ve kahvelere gidip, günlük gazetenin önemini anlatıyor ve bağış topluyoruz. Şimdiye kadar yaklaşık 100 kişiden 35 640 lira topladık. Danimarkalı ve diğer yabancı işçiler de kampanyayı destekliyor. Bir yabancı işçi 200 kron, bir radyolu teyp ve çeşitli dillerden bazı devrimci kitapları bağışladı.

DANİMARKA'DAN DEVRİMCİLER

MALATYA

BİR KÖYLÜ KADIN 100 KİLO BUĞDAY BAĞIŞLADI

Yeşilyurt kazasının Işıklı köyünde toplam 215 lira topladık. Köy halkı bunu memnunlukla karşıladı. Köy halkından bir kadına "AYDINLIK isminde bir işçi-köylü gazetesi çıkacak" diye anlatmaya başladığımızda, "Devrimci gazete mi?" diye sordu ve "Evet" cevabını alınca 9 öksüz nüfusa baktığı halde, ortaokulda okuyan oğlunun harçlığının yarısını bağışladı. Bir başka köylü kadın da 100 kilo buğday bağışladı.

IŞIKLI KÖYÜNDEN BİR GRUP DEVRİMCİ

DENİZLİ

İKİ ORTAOKUL ÖĞRENCİSİ: "OKULA YAYA DA GİDERİZ" DEYİP BÜTÜN PARALARINI BAĞIŞLADILAR

Bizler Denizli'nin Yokuşbaşı köyünde bağış topluyoruz. Bir işçi 20 lira bağış yaparak günlük gazeteye abone olacağını söyledi. Bir sıvacı 15 lira, bir tarım işçisi de 10 lira bağışladılar. İki ortaokul öğrencisi 750 kuruş yol paralarını vererek okula bir gün yaya gidip geleceklerini söylediler. Daha önceden 50 lira bağış yapan bir ev kadını devrimcilerin iyi çalıştıklarını söyleyerek 20 lira daha bağışladı. Bundan sonra da yolda, kahvelerde ve her yerde bağış toplamaya devam edeceğiz.

YOKUŞBAŞI KÖYÜNDEN DEVRİMCİLER

GAZETEMİZİ GEZEN SALMANIPAK'TAN KÖYLÜLER 1500 TL BAĞIŞ YAPTILAR

Pazarcık'ın Salmanıpak köyünden gelen iki okuyucumuz gazetemizi gezdi ve 1 500 TL bağış yaptı. Gazetemizin halk için büyük anlam taşıdığını söyleyen okuyucularımız, deneme sayfalarımızı incelediler, "bizi aydınlatacak gazetemizi merakla bekliyoruz" diyerek başarılar dilediler.

ANKARA

"AYDINLIK, CANA KIYAN ZALİMLERİ AÇIĞA ÇIKARTSIN"

Mamak Yarmaüstü Mahallesinde bağış topladık. Tek tek evleri dolaşarak günlük gazetenin önemini halka anlattık. Mahalle halkı bizi sıcak bir ilgiyle karşıladı. 20 evden 500 lira bağış topladık. Konuştuğumuz kimseler "Devrimci gazetemiz cana kıyan, kıydıran zalimleri açığa çıkartsın" dediler. Ayrıca Siteler'de işçi ve çıraklardan bağış topladık. 40 kadar işçi ve esnaftan 2500 lira bağış aldık. 500 lira da ben katıp toplam 3500 lira gönderiyorum.

SİTELER'DEN BİR İŞÇİ

TUNCELİ

Pülümür'de bağış 36 bine ulaştı

Günlük gazete için açtığımız bağış kampanyası sürüyor. Şimdiye kadar 36 bin lira toplandı. Köylüler günlük gazeteyi sevinçle karşılıyor. Altı hanelik bir köyden 450 lira toplandı. Bir başka köyde köylüler bağış makbuzlarını alarak kendileri bağış topladılar.

İSTANBUL

AYDINLIK BİR AN ÖNCE ÇIKSIN DİYE İNŞAATLARDA ÇALIŞIP BAĞIŞ YAPIYORUZ

Küçükköy'den 5 işçi ve öğrenci inşaatta çalışarak ihtiyaçlarımızın dışındaki bütün parayı AYDINLIK gazetesine bağışlıyoruz. AYDINLIK gazetesinin derdimize ortak olacağına, çilemizi yazacağına ve düşmanlarımıza karşı mücadele edeceğine inanıyoruz. Bir an önce çıkması için her gün çalışarak günlüklerimizi bağışlıyoruz.

TUNCELİLİ BAKİ ANGIN, ALİ YILDIRIM,
GÜMÜŞHANELİ AHMET VE
SÜLEYMAN DOĞAN
AĞRILI ABDULLAH KASAPÇI

ADANA

BİR İNŞAAT İŞÇİSİ "1000 LİRA BAĞIŞ YAPIYORUM

Malatya Akçadağ Kürecik bucağındanım. Adana'da Ziraat Fakültesi inşaatlerında çalışıyorum. Günlük gazetenin tüm halkımızın sorunlarıyla ilgileneceğini bildiğimden gazetemiz AYDINLIK'a 1000 lira bağış yapıyorum. Günlük gazetemizin inşaat işçilerinin sorunlarıyla da ilgilenmesini istiyorum. Ziraat Fakültesinde olan her olayı gazetemize bildireceğim, gazetemizin buradaki muhabiri olacağım.

İnşaat İşçisi Y.Bayar

İSTANBUL

BAKIRKÖY HALKI GAZETİMİZE 80 BİN LİRA BA[illegible]IŞLADI

Kampanya sırasında halkın bize gösterdiği sıcak ilgi bizdeki dar-kapıcılığa önemli bir darbe oldu. İGD,MHP, MSP sempatizanları bile gazetemizi desteklediler. AYDINLIK 'ın savunacağı siyasetleri öğrenen bir MHP sempatizanı "AYDINLIK bunları savunacaksa alın benden 20 lira" dedi. İşçi semtlerindeki kadınlar bizi evlerine yemeğe, çay içmeye çağırıyorlardı. Bakkaldan borç alıp bize bağış verenler oldu. İşçiler, esnaflar, emekliler herkes bizi destekledi. 120'den fazla kahveye, 600'e yakın eve gittik. Şimdiye kadar 80 bin 750 lira topladık. Bundan sonra da canla başla çalışmaya devam edeceğiz.

Bakırköylü Devrimciler

ANKARA

KAVAKLIDERE'DEN İKİ DEVRİMCİ KARDEŞ

Biz Ankara'da Kavaklıdere'de oturan iki devrimci kardeşiz. Emekçi ve devrimci halkımıza dönük olan AYDINLIK gazetesi mücadelesi ile devrimci kitlelere önder olacaktır. Biz de halkımıza ışık tutan bu mücadelenize katkıda bulunarak biriktirdiğimiz elli lirayı gönderiyoruz. Ayrıca, bu yazımız HALKIN SESİ'nde çıkarsa bizi mutlu etmiş olursunuz.

Kavaklıdere'den İki Devrimci Kardeş

GÜNLÜK GAZETE İÇİN BAĞIŞ ADRESİMİZ
Leyla Yurdakul
İş Bankası Cağaloğlu Şubesi
Hesap No:61 37 Y İSTANBUL

Erdemir işçileri:

Röportaj

"Söz ve karar tabanın

Ereğli'de sokaklarda, kahvelerde, duraklarda grup grup toplanmış konuşan işçileri günün her saatinde görmek mümkün. Konuşulan tek konu var:ERDEMİR olayları.

Yeni kurulan sendikaya gittik. İçeri ana-baba günü. Yüzlerce işçi Maden-İş' ten istifa edip Dev Maden-İş'e üye olmak için sıraya girmişler. Kalabalığı güçlükle yarıp içeri giriyoruz. Karşımıza, üzerinde kırmızı DİSK görevli önlüğü olan bir işçi çıkıyor. Kalabalıktan terlemiş. Soruyoruz:

—Maden-İş'ten istifa konusunda ne düşünüyorsun?

"MADEN-İŞ BAŞINDAKİLER FAŞİSTLERİN YAPAMAYACAĞINI YAPTI"

—Adım Mehmet Emin İlhan. Maden-İş'ten istifa çok isabetli bir şey olmuştur. Genel merkezdeki sendika korsanları bütün 63 işyerindeki arkadaşlarımızı satmıştır. "MESS'i ezeceğiz, DGM'yi ezeceğiz" dediler. Birlik beraberlik içinde olduğumuz anda DGM'yi ezdik. Ama Genel merkezdeki sendika korsanlarının tutumu yüzünden MESS grevlerinde 63 işyerindeki işçiler ezildi. Ereğli işçisini ezemediler. Genel Merkezi, Kemal Türkler başta olmak üzere, 9. Bölgenin ve ERDEMİR işçisinin başarısını hazmedememiştir. Onun için tepeden inme, faşistlerin yapamayacağı bir işi yapmıştır. Biz burasını Genel Merkez yaptık şimdi. Türkiye işçi sınıfına büyük bir öncülük yapmış olacağız.

—Sendika içi demokrasi nasıl olmalıdır?

—Biliyorsunuz ki Genel Merkezimiz başta olmak üzere, sendika korsanları, bizi bu zamana kadar avutmuştur. Sendika içi demokrasi tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesini taşımaktadır. Fakat maalesef bugüne kadar işlememiştir. İşlemediği için bize bütün baskıları yapmışlardır, satmaya çalışmışlardır.

Bu sırada bir işçi bağırıyor az öteden:

—Kemal Türkler'e aynen söylüyorum. Sendika ağasıdır kendisi. 'DGM'yi ezdik sıra MESS'te ' dedi, ama kendisi ezildi.

Etrafımızı saran kalabalık hareketli, heyecanlı.

—Adım Ahmet İmal. ERDEMİR işçisi kararını vermiştir. 10.5 aydır devam eden sözleşme görüşmelerimiz süresince, Genel Merkezdeki bugüne kadar genel başkanımız olarak bildiğimiz Kemal Türkler denen sendika ağası kişi, bir telgrafla dahi işçilerin halini sormayı düşünmemiştir. Biz de Ereğli olarak genel merkezden ayrılıyoruz. Kemal Türkler'i kesinlikle DİSK'in başından uzaklaştırdığımız gibi Maden-İş'in başından da uzaklaştırmak istiyoruz.

— Adım İbrahim Kaya. Ben biraz genelde değerlendirmek istiyorum meseleyi. Biz 1966'da Maden-İş'e geldik. Sendikanın çeşitli yerlerinde seminerlere katıldık ve bazı yerlerde görev aldık. Son üç senede yapılan toplu sözleşmelerde alınan haklar ve yapılan kongrelerde tabanın söz hakkına sahip olmadığını, tabanın seçtiğinin değil de tavandan atanan delegelerin kongrelere gittiğini gördük. Son kongreyi gördüm, izledim. Son kongrede delegelerin hepsi tek bir klikten seçilmişti. Ereğli'den bir tek tabii delege, Şükrü Özbayrak arkadaşımız ve onların yanlısı olan bir kişi, daha doğrusu açık açık konuşalım İGD yanlısı olan Yakup Erdem'i götürmüşlerdir. Hiç bir yan örgütün tesiri altında kalmadan sendikalar ekonomik mücadelesini vermelidir. Ekonomik mücadelesini verirken mutlaka siyasi mücadelesini de götürmelidir. Ama hiç bir zaman bir gençlik örgütünü alıp diğer grupta bir gençlik örgütünü de düşman olarak ilan etmemelidir.

Bir köşede oturmuş sohbet eden işçilerin yanına gidiyoruz. Hararetli hararetli tartışıyorlar. Yanlarına oturup soruyoruz:

— Son gelişmeleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

— Adım İsmail Cebeci. Yeni gelişmeleri olumlu buluyorum. Her şeyden önce seçme ve seçilme özgürlüğü geliyor. Daha önce Genel Merkez, Kemal bey kaşını gözünü beğenmedim diyerek bizim seçtiğimiz temsilcileri görevden alırdı. Onu Kemal bey seçmedi ki biz seçtik. Nasıl görevden alır? Bir bizi diri ile ben bu adamı görevden aldım filancayı atadım! Bu demokrasi anlayışına aykırı ve terstir, bizim görüşümüze göre. MESS grevindeki sloganları 'DGM'yi ezdik MESS'i de ezeceğiz idi. Biz de iftihar ediyorduk. MESS'i ezemediler

ERDEMİR işçileri: "Sendika ağaları bundan sonra ayaklarını denk alsınlar"

Devrimci Maden-İş Genel Başkanı Şükrü Özbayrak:

"ŞU ANDA KEMAL TÜRKLER'DEN HESAP SORAN İŞÇİ SINIFIDIR"

Revizyonist çetenin görevden aldığı Maden-İş eski 9.Bölge temsilcisi ve yeni kurulan Devrimci Maden-İş Sendikası Genel Başkanı Şükrü Özbayrak'la görüşmeye gittik. Hareketli günlerin heyecanı ve yorgunluğu yüzünden okunuyor. Odasında konuşuyoruz:

— Maden-İş Genel Merkezinin iki noktada toparlanabilecek bir iddiası var: 1) Grev şikedir, 2) Genel Merkez daha ileri haklar almak üzereyken sizin anlaşma yaptığınız. Bu iddialara ne diyorsunuz?

— Grev kararını ben tek başıma almadım. Burada on bir lokale bağlı yönetim kadroları (ki tamamı 87 kişidir) ben Ereğli'ye gelmeden zaten kesin kararlarını almışlar (10 aydır süren müzakerelere rağmen, K.Türklerin istediği bir hafta sürede bir sonuç alınacağına Ereğli işçisini inandırmak mümkün değildi, zaten ben de inanmıyordum. Biz bu sürenin verilmesinin doğru olmadığını kendisine uzun uzun anlattık. "Hayır" dedi. "ben böyle organize ettim, Ereğli ye gidin bizi bekleyin" dedi. Arkadaşlara durumu anlattım; karşı çıktılar; işçiler de kesinlikle greve çıkılması taraftarıydılar.)

GREV BAŞLIYOR

Gece saat 24.00'da grev uygulamasına geçtik. 2 bin in üstünde işçi çalışması gereken vardiyada, fabrikaya girdiğimizde 200-300 işçiyle karşılaştık. Grevi işçiler zaten fiilen başlatmışlardı. Uygulama çok kısa sürede tamamlandı. 25 dakikada bütün kapılar tutuldu, fabrika boşaltıldı, makinalar güven altına alındı. Ana kapıya gelindiğinde sanki aylarca süren bir grev havası vardı.

Biz karargahı fabrikanın önündeki baştemsilcilik binasına kurmuştuk; sendikada bir nöbetçi arkadaşımızı bırakmıştık. Genel Merkezden Bahtiyor Erkul telefonu açmış "Siz kime sordunuz da greve başladınız" demiş. Arkadaş da "Ereğli işçisi kararını verdi ve uyguladı. Ne biçim sual soruyorsunuz? Siz kimsiniz?" deyip telefonu kapatmış. Ben de olsaydım aynı şeyi yapardım. Birçok kuruluştan destekleme mesajları gelirken kendi kuruluşumuzdan ses çıkmadı. Grevin ikinci günü Çalışma Bakanı tarafından Ankara'ya çağrıldık. Arkadaşları topladık, durumu izah ettik, nasıl davranmamız gerektiğini sorduk. Tam yetkili siniz dediler. Ankara'ya hareket ettik.

Sözleşmeyi imza edip Ereğli'ye döndüğümüzde çok kalabalık bir konvoy bizi karşıladı. Grev yerine gittik. Binlerce insan bizi bekliyordu. Alınan hakları açıkladım, kabul edip etmediklerini sordum. Kabul ettiklerini söylediler. Böylece grev bitmiş oldu.

REVİZYONİSTLERE İŞÇİLERİN CEVABI

—Yeni sendika kurma girişimi nasıl oldu, nasıl başladı, hangi fikirden doğdu?

—Ayın 15'iydi. Sabah 6.30 civarıydı. Evin önünde bir polis gördüm. Polis, kendisinin görevli gönderildiğini, refakat edeceğini söyledi. Sebep dedim. Bu gece sizi görevden almışlar, yerinize başkasını tayin etmişler, çarşıda olaylar oluyor dedi.

Sendikanın önüne geldiğimizde bir hayli işçi birikmiş, toplum polisleri gelmiş, emniyet olağanüstü tedbirler almıştı. Binaya girmek istedik, bırakmak istemediler önce. Daha sonra merdivenleri çıkarken, öğrenci olduklarını, dernek mensubu olduklarını sandığım ve daha tanımadığım birçok kişinin oralarda dolaştığını gördüm.

— Bunlardan İGD'yi mi kastediyorsunuz?

— Evet. Birde sendikamıza hiç uğramayan Mehmet Ertürk'ün adamlarından Yakup Erdem'de oralarda dolanıyordu... Bu arada laf atmalar oldu ve kavga başladı. Bu kavgaya tabii biz de katıldık. Öğleye doğru tekrar içeri girdik. Bu arada fabrikadaki işçiler de olayı duymuşlar. Sendikanın önünde toplandılar. Mikrofonla kendilerine hitap ettim. Arkadaşların büyük bir kısmı buradan ayrılmamamı, görevi bırakmamamı, mutlaka bu duruma bir çare bulunmasını istediler. Genel Merkezden görevli gelen ortada yoktu; başkaları da varmış, arabayla kaçmışlar. Bir durum muhasebesi yaptık. Ve anladık ki artık bu örgüt içinde kalmak ve işçi sınıfına hizmet etmek mümkün değildir. Arkadaşlar ısrarla yeni bir sendikanın kurulması gerektiğini belirttiler. Ayrıca Genel Merkezin atadığı Cevdet Yılmaz daha önce 1973 yılında sendikamıza karşı 3500 sahte imzayla yetki almaya kalkmış ve ondan sonra da sürekli sandikayı kendi çıkarlarına alet etmeye kalkmıştı.

— Bundan sonra ne gibi gelişmeler olabilir?

— Artık, Maden-İş, Ereğli'de hukuken ve fiilen bitmiştir. Bundan sonra yine Ereğli'ye gelmesi ERDEMİR işçilerinin vizesine bağlıdır. Bunu verir mi vermez mi bilmem, ama Ereğli işçisini böylesine soyutlamak isteyen Maden-İş Genel Yürütme Kurulu üyeleri ve özellikle de K.Türkler gün gelir bunun faturasını öder. İkide bir Tercüman gazetesi bana saldırıyor diyor, diyor ama şu anda ona hesap soran Tercüman gazetesi değil, ona hesap soran işçi sınıfıdır. MESS'le bütünleşip İstanbul işçilerini ve diğer yerlerdeki işçileri mahvetti ama Ereğli işçileri bu çemberi kırdı.

Ereğli işçisi kendi devrimci geleneği içinde kendi yolunu bulacaktır.

— DİSK-KENT hesapları Denetleme Komisyonu başkanıydınız. Bu konuda bir açıklama yapmak ister miydiniz?

— Bu konuda şimdi açıklama yapmak istemiyorum. İlerde açıklayacağım. Sadece şu kadarını söyleyeyim: Bu meseleyle ilgili bir rapor hazırlamıştık. Bu raporun bir nüshası, İstanbul'a DİSK 6. Genel Kuruluna geldiğimizde arabamızın kapısı açılarak çalındı. Ayrıca Maden-İş Genel Merkezinin yolsuzlukları hakkında eski Denetim Kurulu Başkanı İlyas Demircan geniş bilgi sahibidir.

rkan Ildız

dır"

Gerçek budur. Yaptıkları sözleşmeye göre işçiyi sattılar. Bunun sorumlusu olarak İstanbul yöneticilerini ,Genel Merkezi görüyoruz.

Bu sırada bir işçi atılıyor:

"DİSK'İN TEPESİNDEKİ "TKP" LİLERİ TEMİZLEDİK SIRA MADEN-İŞ'TEKİLERDE"

— DİSK'teki "TKP" grubunun temizliğini yaptık, temizledik. Amacımız Maden-İş Genel Merkezindeki "TKP" grubunu temizlemektir. Hiç bir zaman Maden-İş tabelasını buradan indirmek niyetinde değildik. Fakat olaylar böyle gelişti. Buradaki durumu hazmedemediler. Onun için yeni bir Genel Merkez kurma durumunda kaldık.

— Adım Bahattin. Devrimci Maden-İş'e kaydolarak işçinin birliğini sağlıyoruz. Genel merkezin Ereğli'ye yaptığı ihanetlerin cezasını ödetmeye çalışıyoruz. Genel merkez şimdiye kadar siyasi olarak tam bir "TKP" tutumuna girmiştir. Ereğli bunu kabul edemezdi. Grevimizle ilgilenmediler. Toplu sözleşmemizi bir kenara iterek son yaptıkları ihanet üzerine Ereğli'deki tabelasını indirdik. Kendi bağımsız sendikamızı kurduk. Bunu sonuna kadar götürmeye çalışacağız.

TİKP Erdemir işçilerinin Türkler-Ertürk revizyonistlerine karşı mücadelesini destekliyor

TİKP Başkanı Doğu Perinçek 23 Şubat 1978 tarihinde Maden-İş yöneticilerine karşı mücadele eden Ereğli Demir Çelik işçilerine aşağıdaki mesajı yollamıştır:

Sayın Şükrü Özbayrak,

Yiğit ERDEMİR işçilerinin Kemal Türkler-Mehmet Ertürk revizyonist çetesine karşı yürüttüğü haklı mücadeleyi yürekten destekliyoruz. Türkler-Ertürk çetesi yalnız işçi sınıfına ihanet etmekle kalmıyor, Rus sosyal-emperyalistlerini yurdumuzun efendisi yapmak için ellerinden geleni yapıyor. İşçi sınıfımız bunlara karşı mücadele etmeden, bu işçi düşmanlarını ve millet düşmanlarını yerle bir etmeden ne kendini kurtarabilir ne de halkımızı. Bu nedenle ERDEMİR işçilerinin revizyonist sendika ağalarına karşı mücadelesi bütün halkımızın menfaatlerine ve yurdumuzun bağımsızlığına hizmet etmektedir.

Haklı bir dava mutlaka zafer kazanır. İşçi sınıfının haklı mücadelesini hiç bir güç durduramaz. ERDEMİR işçilerinin mücadelesi haklıdır ve mutlaka zafere ulaşacaktır. Bütün işçi arkadaşlara ve size başarılar diler, yürekten devrimci selamlarımızı yollarız.

Hakkı Öztürk:

"KEMAL TÜRKLER'E NAZARAN DEMİREL DAHA SOLDA KALIR"

Ereğli'de Hakkı Öztürk'le de konuştuk. H.Öztürk DİSK'te Sözleşme Dairesi müdürü olarak, gelişmeleri izlemek üzere Ereğli'ye gelmiş, fakat Maden-İş'in ihaneti karşısında DİSK'teki görevinden istifa etmiş. Şimdi yeni kurulan Dev Maden-İş'in Genel Sekreteri. Yeni sendikanın yöneticileri büyük bir faaliyet içinde. H.Öztürk'le konuşuyoruz.

- Yeni sendika kurma ihtiyacı neden doğdu?

- Maden-İş bünyesinde öteden beri var olan huzursuzluk, özellikle DGM direnişinden atılanların işe alınmaması, grup sözleşmesinin kabul edilmesi, kısacası MESS'in tüm isteklerinin kabul edilmesi ile kat kat arttı. Maden-İş içindeki bazı arkadaşlarımız bu tepkilerinden dolayı işten atıldılar. Örneğin Demir Döküm Fabkasında çalışanlar. Böylece Maden-İş'in tabanında üst yönetime karşı bir bütünleşmee, bir mücadele başladı. Ereğli'de de bu mücadele gelişti.

- Bu hareket kendiliğinden mi gelişti, yoksa bir ön hazırlık yapıldı mı?

- Bir ön hazırlık yoktu. Ancak kendiliğinden gelişen bir hareket de değil. Yılların birikmiş öfkesi var. Artık Türkiye'de Maden-İş'in başında bulunanların devrimcilik adına ne biçim kirli işler çevirdiklerini, ne biçim hırsızlıklar yaptıklarını bilmeyen kalmamıştır.

K. Türkler hayatının her döneminde jurnalcilik yapmıştır. Örneğin 15-16 Haziran olaylarında tüm işçiler şanlı bir yürüyüşe geçmişlerdi. K.Türkler mikrofona geçti "taban yaptı benim haberim yok" dedi. DGM direnişi için yine "benim haberim yok taban yaptı" dedi. 1 Mayıs katliamının sorumlusudur. Çünkü 1 Mayıs öncesi bir takım gruplara karşı cephe almıştır, tansiyonu yükseltmiştir ve giderek burjuvazinin provokasyon hazırlamasına zemin hazırlamıştır. Bilirsiniz kaptan gemiyi son terkeder diye bir söz vardır. Daha bir silah patlamadan K.Türkler, Mehmet Ertürk, Mehmet Karaca Belediye arabasına binip kaçtılar. Böyle insanların sosyalist olması komünist olması mümkün değildir. Yine söylüyorum K.Türkler'e göre Yahya Demirel ve Süleyman Demirel çok solda kalır. K.Türklerin hayatı boyunca emlak işlerine kafası yetmiştir, komisyonculuk yapmıştır. Bugün K.Türkler artık tükenmişliğini gizlemek için kendini tamamen karanlık bir partinin kollarına terk etmiştir.

Bütün bunlar ve son olarak grup sözleşmelerini kabul etmeleri, onun da ötesinde K.Türkler'in işverenlerin MESS'te toplanmasını istemesi bilinçli bir muhalefeti geliştirmiştir. Buradaki bu muhalefet bilinçli olarak sendika kurmayı gündeme getirdi.

— Yaşadığınız tecrübeleri de göz önüne alırsak, sizce bir sendika nasıl olmalıdır?

- Sendikalarda tabanın söz ve karar sahibi olma ilkesi uygulanmalıdır. İşçilerin çalışma ve yaşama koşullları geliştirilmelidir. Gerçekçilik en önemli ilkedir, uygulanmalıdır. Bir de sendikalar kitle örgütleridir. Her düşünceye, her gruba bağlı insanlar olabilir. Bu bakımdan sendikalar daha çok kitlelerin ekonomik çıkarlarını savunmak durumundadır. Politika mutlaka yapacaklardır. Politikayı bileceklerdir ama bir siyasi partinin işlevini yüklenmemelidir. Yüklenirse bugün Maden-İş'in düştüğü duruma düşer, ya da K.Türkler'in DİSK'e uyguladığını yapar.

- Yeni sendikanın kurulmasını işçi sınıfının birliği açısından nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Mücadelemizde işçi sınıfının bütünlüğü esastır. İlerde göreceksiniz, Maden-İş'in başına çöreklenmiş bu komisyoncu emlakçı takımı gidecek, işçi sınıfımız bütünleşecektir. Buna inanıyorum.

Acı günler inadına çekilen halay...

Sancak Tül'de komando devri kapandı

"Grev yeri bayram oldu

Halay çekenlerle doldu" diye bir türkü var ya, işte Sancaktülün önü tam bu türküde söylendiği gibiydi. Karanlık düşlerden uyanmışçasına ferah ve coşkulu bir hava vardı fabrikanın önünde. İşçilerin aileleri çoluk çocuk, ana-baba herkes bir arada neşe içindeydi. Sefaköy'ün kalbi Sancaktülde atıyordu.

BAKIRKÖY SAVCISI MURAT BAYRAK'LA KOLKOLA

İşçilerle sendikacılarla konuştuk, sohbet ettik. Teksif Sendikası Marmara Bölge Temsilcisi yakın geçmişin olaylarını şöyle anlatıyordu:

"Murat Bayrak yıllardır buraya sendika sokmamaya yeminliydi. Komandolar vasıtasıyla her türlü baskı ve zulmü uyguluyordu. Komandoların hakimiyetini işçilerin mücadelesini örgütleyerek kırdık.

"Murat Bayrak önce grevi önlemeye çalıştı. Bakırköy Savcısı Nejat Ülgen'le ittifak yaptı. Grev yerine geldiler ve grevi engellemeye çalıştılar. Biz de Adalet Bakanlığına başvurduk. Bütün bunlara rağmen greve çıktık."

KOMANDO DEVRİ KAPANDI

Az görülür zulüm örneklerinin yaşandığı fabrikada grev mücadalesinin patlamasıyla beraber komandoların balonu da sönmüş. İşçiler "artık komando devri kapandı" diyorlar. Grevin başladığı gün on beş komando tellerden atlayıp kaçmış üçü polisin yardımıyla Murat Bayrak'ın evine sığınmış, komandoların etkisindeki iki işçi ise Murat Bayrak'a daha fazla hizmet etmeyi reddederek işçilerin safında mücadeleye girmişler. Onlarla da konuştuk. Eskiden komandoların başını çekenlerden Harun Kartal şunları anlattı:

"Ülkücü ve komando diye bilinen birçok arkadaş cahilliklerinden patrona aldandıklarından, işsiz güçsüz kişiler olduklarından ve özellikle patrondan korktukları için ona hizmet ederlerdi. Grevin ilk günü M.Bayrak itfaiye arabası getirdi grevi kırmak için ve benden arabanın üstüne çıkıp işçileri dağıtmak için tazyikli su sıkmamı istedi. Ben artık o zaman dayanamadım. Murat Bayrak'ı reddettim ve işçi kardeşlerimin safına geçtim."

Muhsin Balta da şunları söylüyor: "Biz fabrikada silah ve köpekle eğitim yapardık. Devrimci olduğumu sezince bana silah vermediler. Ölümle tehdit ettiler."

ESKİ KOMANDOLARIN MHP SEMPATİZANLARA ÇAĞRISI

Şimdi Sancaktül işçileriyle omuz omuza mücadele eden bu iki arkadaş, hâlâ MHP sempatizanı olan gençlere şu mesajı iletmemizi istediler:

"Kendine ülkücü komando adı verenler devamlı alt kesimde işçilerin yanında olurlarsa gerçeği daha çabuk kavrarlar. Milliyetçi adıyla milliyetçi olunmaz. Gerçek ve olumlu anlamında milliyetçilik devrimci olmak, işçi sınıfının ve kendi toplumunun yanında yer almak demektir."

Bu arkadaşlar Murat Bayrak'ın kendileri üzerinde tehditlerini sürdürdüğünü bu yüzden can güvenliklerinden bile emin olmadıklarını söylüyorlar. Buna rağmen gözlerinde haklı bir davanın safında yer almanın rahatlığı vardı.

İşçilerle grev öncesi dönemde fabrikadaki çalışma şartlarını konuşuyoruz. Bir kadın işçi şöyle diyor:

"Bu fabrikada itler köpekler insandan daha kıymetliydi. Bize insan muamelesi yapılmıyordu. Bazen bizi zorla Murat Bayrak'ın evine temizlik yapmaya gönderirlerdi."

Başka bir kadın işçi ekliyor:

"Bir yemek verirlerdi. Köpeğe atsan köpek yemez. Yediği nimetten nefret ettirir insanı. Mutfak desen pislik içinde. Kimse doğru dürüst yemek yemezdi fabrikada."

Murat Bayrak'ın köpekleri meşhur. Köpeğinin birisine mermerden mezar bile yaptırmış. Grev yerinde bu köpeklerin yaraladığı İbrahim Demir adında bir işçi ile de konuştuk:

"15 senelik işçiyim" diye anlattı. "Bahçede çalışırım. Bu ramazanda bir gün çiçekleri suluyordum. Murat Bayrak köpeklere bakan Vehbi Vatansever'e 'köpekleri salıver' diye emretti. Köpekler salınınca doğru benim üzerime saldırdılar. Her tarafımı ısırıyorlardı. Köpekçi Vehbi yetişmeseydi beni paralayacaklardı. Vizite kağıdı alıp hastaneye gitmek istedim. Doktor kağıt vermedi. Sonra kendim atlayıp gittim hastaneye 1200 lira para harcadım. Hastane de almadı beni. Bacaklarımda hâlâ yara izi var."

"HER ÇİLEYİ ÇEKTİK EN SONUNDA GREVE KALKTIK"

Murat Bayrak düşük ücret vermesinin, aylıkları bazen bir ay geciktirmesinin yanı sıra prim sahtekarlığı yaparak yıllardır büyük vurgunlar da vurmuş. İşçiler bunu şöyle anlatıyor:

"Bize prim ödemiş gibi yazardı kağıtlara böylece vergiden düşerdi. Ama bize ödemezdi primleri. Sormaya kalksan çıkışına hazır! Hiç bir sosyal hakkımız yoktu."

"Burası cahil işçi ister" diyor bir işçi, "Girerken okuma yazma bilip bilmediğini sorarlar. Bilmeyenleri seçip alırlar. Okuma bilenlerin de peşine adam takarlardı. 'Ne okuyor? Hangi gazeteleri okuyor' diye.

Ama hiç biri sökmemiş bunların. Sonunda zulüm çemberi kırılmış. Bu gün ulaşılan noktada şüphesiz yıllardır Sancaktülden atılan, dövülen, sövülen yüzlerce işçinin de payı var. Grevden kısa bir süre önce Murat Bayrak 234 işçiyi daha atmış "Onları aldırmak için de mücadele ediyoruz" diyor işçiler.

Grev yerinde ayrılmadan önce yaşlı bir kadın işçinin söylediği şu birkaç cümle aslında bütün bunları özetliyor:

"On bir senedir burada çalışıyorum. Her çileyi çektik. En sonunda greve kalktık. Hepimiz birlik olduk. Birlik olunca her şeyi yapabiliriz. Haklarımızı alacağız."

Dörtlü Çetenin kültür mirası konusundaki gerici yaklaşımı

Liu Ming-çiu

●

Bu sayımızda, Dörtlü Çetenin, Çin'de s nat ve kültür alanındaki gerici düşünce ı çabalarını mahkum eden önemli bir yaz yayınlıyoruz. Yazı, Çin Edebiyatı adlı der ginin 1977 Ağustos sayısının İngilizce baskısından çevrilmiştir. Bu yazıda, proletaryanın, geçmiş kültür mirası konusundaki doğru tutumu ortaya konulmakta, insanlığın bütün kültür mirasını hiç eleştirisiz olduğu gibi benimseyen sağ anlayış ile insanlığın ve proletaryanın bütün bir kültür mirasını olduğu gibi reddeden "sol" anlayış mahkum edilmektedir.

●

Sahte bir tutumla kendini "Kültü Devriminin kahramanları" ve "Sanat ve edebiyattaki devrimin bayraktarları" olarak gösteren Dörtlü Çete, halkın kafasın karıştırmak amacıyla "aşırı sol" slogan ları uzun yıllar ağzından düşürmedi. Kar şı-devrimci mevki düşkünü Yao Venyuan 1970 yılında kendi satılık yazarların "Burjuva Sanat ve Edebiyatını Övmel Kapitalizmi Geri Getirmek Demektir" adlı bir yazı kaleme aldırdı. Bu yazıda geçmiş kültürün "bütünüyle reddedilmesi ve bütün geçmiş kültürden" kopulması için çağrıda bulunuluyordu. Hiç ku: kusuz bütün bu sözler, son derece "de rimci" görünüyordu. Onlar, her türlü s mürücü sınıf ideolojisinin, bütün feoda burjuva ve revizyonist sanat ve edet yatın en amansız düşmanları pozuna b rünüyor ve proletarya kültürü için sağla bir temel inşa etmek amacıyla, tüm g leneksel kültürü ortadan kaldıracak b harekete önderlik ettiklerini ileri sür yorlardı. Artık onların bu tantanalı la larının ardında yatan gerçeği açığa çıka manın ve eleştirmenin vakti gelmiştir.

Mao Zedung'un devrimci çizgisine karşıydıl

Büyük önderimiz ve öğretmenimiz Ba kan Mao, yerli olsun, yabancı olsun, külti mirasını ele alırken "geçmişin bugün yabancı şeylerin de Çin'e hizmet etmesini sağlamamız ve geçmişin mirasını eleş tirici bir biçimde özümlememiz gerekt ğini belirtmişti. Dolayısıyla, Dörtlü Çete nin çizgisi buna açıkca aykırıydı. Başka Mao'nun tespit ettiği ilkeler, Marksist tarih materyalizme dayanmaktadır. Geçmiş kü türü incelediğimizde, bir yanda halkın s nıf mücadelesi ve üretim mücadelesi içind yarattığı eserlerle ve feodalizm ve kapita lizmin yeni yükselen güçler oldukları dö nemlerde yaratılmış ve tarihte olumlı ilerici bir rol oynamış feodal ve burjuva serlerle; öte yanda da sömürücü sınıfları can çekiştikleri ve yozlaştıkları dönemle de yarattıkları gerici eserlerle karşılaşırı Marksistlerin bu ikisini birbirinden ayırt e meleri ve bir zamanlar ileri olan her şe eleştirici bir biçimde özümlerken gerici yoz olan her şeyi kararlılıkla reddetmel gerekir.

Sosyalizm döneminde, iktidarı ele geçi miş bulunan ve sosyalist devrimi ve sosy list inşayı gerçekleştirmekte olan proleta yanın, kültür mirasında iyi olan her şey eleştirici bir biçimde özümlemesi zorur ludur. Lenin'in dediği gibi, "Proletary kültürünü, ancak insanlığın bütün bir ge lişmesi tarafından yaratılmış olan kültür eksiksiz bir biçimde öğrenerek ve bu kül türü yeniden biçimlendirerek inşa edebile ceğimizi açık seçik kavramadıkça, bu meseleyi çözemeyiz." (Gençlik Birliklerinin Görevleri).

Dörtlü Çetenin karalamaya çalıştığı Öncüler filminde, Taçing petrol işçilerinin önderi Çu, bir kitle toplantısında, çalışmaları baltalamak isteyen Feng'in foyasını açığa çıkarıyor.

Başkan Mao aynı zamanda şunu belirtmişti: "Sanat ve edebiyat mirasımızdaki bütün iyi şeyleri devralmalı, yararlı olan her şeyi eleştirici bir biçimde özümlemeli ve içinde bulunduğumuz yer ve zamanda insanların hayatındaki sanat ve edebiyat hammaddelerinden eserler yaratırken bunları kendimize örnek almalıyız... Bunlar, feodal ya da burjuva sınıfların eserleri de olsa, eskilerin ve yabancıların mirasına hiç bir zaman sırt çevirmemeli, onlardan öğrenmeyi hiç bir zaman reddetmemeliyiz." (Yenan Sanat ve Edebiyat Forumunda Konuşmalar). İşte Başkan Mao'nun bizi "geçmişin bugüne, yabancı şeylerin de Çin'e hizmet etmesini" sağlamaya çağırmasının nedeni budur. Geçmişte ilerici bir rol oynamış olan kültür konusunda bu tutumun benimsenmesi, proletaryanın siyasi ve ideolojik bakımdan en güçlü devrimci sınıf olduğunu ve sömürücü sınıflara ait süprüntüyü bir yana atarak ve ilerici akımları ve tarihin gelişme yasalarını yansıtan iyi şeyleri eleştirici bir biçimde özümleyerek, insanlığın kültür mirasını diyalektik ve tarihi materyalist bir yaklaşımla yeniden değerlendirebilecek yetenekte olduğunu göstermektedir. Bu tutum, eski düzenin adaletsizliğini ve kaçınılmaz çöküşünü ortaya koyarak, sömürücü sınıflarla ilgili alışıla gelmiş hayallerin yıkılmasına yardımcı olmakta ve böylece proletarya siyasetinin çıkarlarına hizmet etmektedir. Dolayısıyla bu tutum, üstyapıda, proletaryanın burjuvazi üzerindeki diktatörlüğünün ayrılmaz bir parçasıdır.

Hiç kuşkusuz, sömürücü sınıfların kültürünün özel mülkiyet sisteminin dayattığı sınırlamaları hiç bir zaman aşamayacağını, bu nedenle de sosyalizmin iktisadi temeli ile çatıştığını kavramamız gerekir. Dolayısıyla, Liu Şao-çi'nin geçmiş kültürü bütünüyle devralmamız yolundaki revizyonist önerisini eleştirmeliyiz. Geçmiş kültürün içindeki iyi şeyler bile ancak eleştirici bir biçimde özümlenebilir. Ne var ki, eleştirici bir biçimde özümlemek ile bütünüyle reddetmek arasında dağlar kadar fark vardır ve bu Marksist tutum Dörtlü Çetenin tutumundan tamamen farklıdır. Dörtlü Çete, feodal sınıfın ve burjuvazinin ilk başlardaki ve sonraki dönemlerinde her zaman aynı olduklarını kabul ederek tarihin diyalektiğini reddetti. Onlar, tarihte ilerici bir rol oynamış olanla gerici olan arasında hiç bir ayrım yapmadılar, kendi metafizik bakış açılarına dayanarak bütün bir geçmiş kültürü inkâr ettiler ve Başkan Mao'nun geçmişin bugüne, yabancı şeylerin de Çin'e hizmet etmesinin sağlanması yolundaki talimatına karşı çıktılar. Böylece, Marksizm düşmanı gerçek yüzlerini ve Başkan Mao'nun devrimci çizgisine karşı olduklarını açığa vurmuş oldular.

Proletaryanın devrimci kültürünü reddettiler

Bu Marksizm düşmanı yazının Yao Ven-yuan'ın buyruğuyla yayınlanmasının ardından, çete, kendi denetimindeki kitle haberleşme araçlarından yararlanarak, bu yazıyı "sanat ve edebiyat alanındaki kara revizyonist çizgiye öldürücü darbe indiren önemli bir makale" olarak göklere çıkaran bir dizi yazı yayınlattırdı. Aslında bu, Marksizmi çarpıtmak ve Marksizme saldırmaktan başka bir şey olmayan, gerçek niyetlerini gizlemek amacıyla yaratılmış bir sis perdesiydi. Her biri birer otorite edasıyla, geçmiş kültürü bütünüyle reddetmemenin ve geçmiş kültürle bütün bağları koparmamanın kapitalizmin geri getirilmesine yol açacağını ileri sürdüler. Kendilerinin "daha iyi Marksistler" olduklarını kanıtlamak için, Marksizm-Leninizmin kurucuları tarafından övülen yazarlara, müzikçilere ve düşünürlere bile bile saldırdılar! İşte birkaç örnek:

1. Engels, Avrupa'daki Rönesanstan söz ederken, "O güne kadar insanlığın tanık olduğu en büyük ilerici devrimdi. Düşünce, tutku ve kişilik bakımından büyük insanların, evrensellik ve bilgi bakımından büyük insanların yaratılmasını gerektiriyordu ve yarattı da," diye yazmıştı. (Doğanın Diyalektiğine Giriş) Ama Dörtlü Çeteye bakılacak olursa, Rönesansın hiç bir ilerici yanı yoktu, Rönesans yalnızca burjuvazinin "kâr hırsı"nı ve "dünyaya hakim olma tutkusu"nu yansıtıyordu.

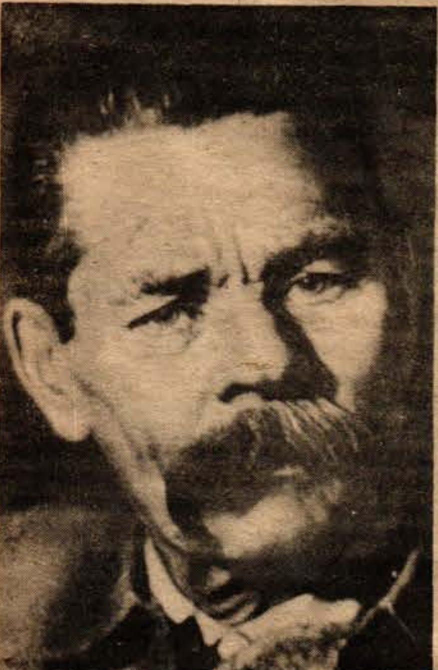
2. Engels, on sekizinci yüzyıldaki aydınlanmacı Fransız düşünürlerini, "Fransa'da yaklaşan devrim için insanların kafalarını arındıran büyük insanlar" diye övmüş ve onların "kendilerinin de son derece devrimci bir biçimde hareket ettiklerini" söylemişti (Anti-Dühring'e giriş). Buna karşılık Dörtlü Çete, o sıralar proletaryanın henüz doğmamış olduğunu tamamen gözardı ederek, "sözümona aydınlanmanın amacının emekçi yığınları aldatmak olduğunu; proletaryanın bakış açısından, bunun iki yüzlülükten başka bir şey olmadığını" ileri sürdü.

3. Marks, Engels ve Lenin, Balzac gibi on dokuzuncu yüzyılın Avrupalı yazarlarının eleştirici gerçekçi eserlerini övmüşlerdi. Engels, Balzac'ın büyük romanlarının Fransız toplumunun, özellikle de Pa-

ris'teki yukarı tabakanın eşsiz bir gerçekçi görünümünü sunduğunu ve bu toplumun kaçınılmaz çöküşünü haber verdiğini söylemişti. Marks, Dickens'ın, Thackeray'in, Emily Bronte'nin ve Bayan Gaskell'ın romanlarının, on dokuzuncu yüzyıl İngilteresine ilişkin siyasi ve toplumsal gerçekleri devlet adamlarından, politika yazarlarından ve ahlakçılardan çok daha fazla gözler önüne serdiğini belirtmişti. Engels, George Sand'ı, Eugene Sue'yü ve Charles Dickens'ı kendi çağlarının bayrakları olarak tanımlamıştı. Lenin, Tolstoy'un Rus hayatını benzersiz bir ustalıkla dile getirdiğini söyleyerek onu övmüş, Çernişevski'yi de kapitalizmin en derin eleştiricilerinden biri olarak tanımlamıştı. Oysa Yao Ven-yuan'ın buyruğuyla yayınlanan yazıda, bu yazarların eserlerinde "tarihi gerçeklerin ve tarihin doğal akımlarının bütünüyle çarpıtıldığı" ve bunların yazdıklarının "burjuvazinin yaydığı yalanlar"dan başka bir şey olmadığı ileri sürülmekteydi. Bütün bu romancılar sömürücü düzenin yeminli koruyucuları ve kapitalizmin savunucularıydı. Çete, daha da ileri giderek, bu yazarların kapitalizmi sergilediklerini söylemenin halkı aldatmak ve burjuva efendilerin önünde diz çökmek anlamına geldiğini iddia ediyordu. Sözün kısası, Dörtlü Çete, Marks, Engels ve Lenin'e bile yafta yapıştıracak kadar kibirliydi!

Marksizm, doğası gereği, eleştirici ve devrimcidir. Sömürücü sınıfların geleneksel düşünceleriyle olan bütün bağları koparır ve eski yabancı şeyler önünde eğilmeyi reddeder. Marksizm, proleter devrimci görevlerimizin ihtiyaç ve çıkarlarına uygun olarak, meseleler karşısında bilimsel tarihi materyalist bir yaklaşım benimser. Marks, Engels ve Lenin, geçmişteki edebiyat eserlerinin sınıf niteliğini ve sınırlamalarını eleştirmekle birlikte, bu eserlerin olumlu tarihi rolünü de bütünüyle onaylamışlar ve proletaryayı bu örneklerden öğrenmeye çağırmışlardır. Dörtlü Çetenin kültür mirası karşısında takındığı nihilist(inkarcı) tutum, tarihin akışına ve Markizme aykırıydı. Onlar, gerici bir tabiata sahip olduklarından, bir ölçüde halkın çıkarlarını ve farklı sınıfların yükselişlerinin ilk dönemlerindeki dinamizmlerini yansıtan bütün iyi klasik sanat ve edebiyat eserlerinden nefret ediyorlardı.

"Marksizmin teorideki zaferi, düşmanlarını Marksist kisvesine bürünmek zorunda bırakır." (Karl Marks'ın Öğretisinin Tarihi Kaderi). Dörtlü Çetenin durumunda da böyle oldu. Onlar, halkı aldatabilmek için "aşırı sol" görüşlere başvurdular ve tek gerçek devrimci kendileriymiş gibi davrandılar. Bu, sınıf mücadelesinin sosyalist dönemde büründüğü biçimlerden biridir. Onların "radikal" lafları, gerçekte gerici olan görüşlerini gizleyen bir paravanadan, proletaryaya saldırmak için kullandıkları bir araçtan başka bir şey değildi. Bu bilgi düşmanları, kitleleri tarihten habersiz kılmak amacıyla geçmiş kültürün bütün iyi örneklerini yasakladılar. Hatta daha da ileri gittiler ve tarihi utanmadan çarpıttılar. 1964'ten 1974'e kadarki on yılın "proletarya sanat ve edebiyatının başlangıcı"na tanık olduğunu ileri sürerek, proletaryanın son yüzyılı aşkın bir zamandır yarattığı iyi mirası bütünüyle inkar ettiler.

Dörtlü Çete, proletarya sanatının önde gelen temsilcisi Maksim Gorki'nin eserlerini de yasaklamaya kalkışmıştı.

İlk Marksistler tarafından kaleme alınan sanat ve edebiyat eleştirilerini, Marks ve Engels'in zamanındaki proleter şairlerin devrimci şarkılarını bir kenara fırlattılar. Lenin'in "proletarya sanatının en önde gelen temsilcisi" diye övdüğü Maksim Gorki'nin eserlerini zincire vurdular. Başkan Mao'nun eşsiz devrimci şiirlerinin ve "Çin'in kültür devriminin başkomutanı" Lu Sün'ün eserlerinin başına gelen de aynı oldu. Çete, Çin'de 4 Mayıs Hareketinden sonra ve Japonya'ya karşı savaş sırasında meydana getirilen bütün iyi devrimci sanat ve edebiyat eserlerini ve Başkan Mao'nun Yenan Sanat ve Edebiyat Forumunda Konuşmalar'ının ışığında yaratılan eserleri değersiz saydı. Onlar, bütün eserlere karşı akıl almaz suçlamalar uydurdular ve hepsini çöp sepetine attılar. Başka bir deyişle sadece bütün geçmiş kültürü değil, aynı zamanda proletaryanın devrimci kültürü de inkar etmeye çalıştılar ve böylece proletaryayı kültürel bakımdan silahsız bıraktılar. Onların sosyalist kültürümüzü baltalama çabaları, Kültür Devriminin "kültürü yok ettiğini" söyleyen yerli ve yabancı düşmanlara cephane sağladı. İşte bu dönekterin devrimci kampımız içinde oynadıkları gerici rol buydu.

Sömürücülerin yoz sanatına sarıldılar

Dörtlü Çete tam bir düzenbazdı. Onlar, karşı-devrimci tertiplerini gerçekleştirebilmek için devrimci kisvesine büründüler. Aşırı sağcı nitelikleri gizleyebilmek için "aşırı sol" göründüler. Aslında, geçmiş kültürün bütünüyle reddedilmesi için yaptıkları çağrı da sahteydi. Onlar gerçekte, proletaryanın hâlâ yararlanabileceği iyi kültür mirasını ve proletaryanın bir silah olarak kullanabileceği devrimci kültürü yok etmek istiyorlardı. Ve tarihteki bütün karşı-devrimciler gibi onlar da bir yandan ilerici kültüre karşı çıkarken, öte yandan sömürücü sınıfların en gerici ve en yoz sanat ve edebiyatına aşırı bir ilgi gösterdiler. Ölmekte olan eski kültürü korumak bahanesiyle, en kötü eski Pekin operalarını filme almak için büyük paralar harcadılar. Sırf kendi zevkleri için Batıdan yüzlerce yoz, pornografik ve "müstehcen" film getirterek büyük miktarda dövizi çarçur ettiler. Çünkü o iğrenç düşünceleri ve sapık beğenileriyle, Çin'in feodal imparatorlarına ve odalıklarına hayranlık duymaları yetmiyormuş gibi, Batının üçkağıtçılarından, gangsterlerinden ve orospularından da hoşlanıyorlardı. Liu Şao-çi'nin sanat ve edebiyattaki revizyonist çizgisine keskin bir biçimde karşı çıktılar, ama kendileri de birçok yönden aynı çizgiyi izlediler, üstelik daha da ileri götürerek.

Kültür alanındaki bir çizgi siyaset alanındaki bir çizgiden kaynaklanır. Dörtlü Çetenin yoz kültür beğenisi de, onun karşı-devrimci revizyonist siyasi niteliğinin bir sonucuydu. Göklere çıkardıkları iki roman bunun kanıtıdır.

Bunlardan biri, 1930'larda Amerika'da en çok satan kitap olan Rüzgar Gibi Geçti adlı romandı. Kölelerin kurtuluşu meselesinin söz konusu olduğu Amerikan İç Savaşı dönemini anlatan bu romanda, güneyli köle sahiplerini savunan gerici bir tutum benimsenmektedir. Yazar, zalim köleci düzene romantik bir görünüm verebilmek amacıyla, büyük çiftliklerdeki hayatı idealleştirmekte ve uygarlığın çöküşü diye tanımladığı ilerici savaşı yerin dibine batırmaktadır. Böyle bir kitap, gerici çizgisini yüceltmeye ve devrimci bir kisveye büründürmeye çalışan Dörtlü Çetenin ihtiyaçlarına uygun düşüyordu. Onların, kendi revizyonist siyasi çizgilerine destek sağlayabilmek için, akı kara gösteren bir romana ihtiyaçları vardı. Rüzgar Gibi Geçti'nin kadın kahramanı, bütün erkekleri elde etmek isteyen ve bu amacına ulaşmak için her türlü yola başvurmaktan çekinmeyen bencil bir bireycidir. İşte bu kadın kahraman, tam da Dörtlü Çetenin istediği türden bir örnekti. Böyle bir kitabı en iyi edebiyat olarak salık vermeleri, onların gerici düşüncelerini, şiddetli ihtiraslarını ve tarihi ilerlemeye karşı olduklarını yansıtmaktadır.

Övmek üzere öne çıkardıkları öteki romansa, Alexandre Dumas'ın Monte Kristo Kontu adlı eseriydi. Öç alma ve bir şükran borcunun ödenmesi konusunu işleyen bu hikayede, bütün insan ilişkilerinin kişisel sevgi ve nefretin çevresinde döndüğü savunulmaktadır, öç alan ya da yükümlülüklerin hesabını soran, her şeye kadir Tanrı"dır. Bu kitabın kahramanı büyük bir servete konduktan sonra bir kral kadar güçlü olur. Böylece bir durum, burjuva dünya görüşüne sahip olan Dörtlü Çeteye son derece çekici geldi. Bu romanda, ayrıca, insanoğlunun kendini acımasız yapan sınırsız bir iktidar hırsıyla dünyaya geldiği ve bu hırsının onu karşısına çıkan engelleri yok etmek ve daha üstün bir duruma gelmek için en alçakça ve en zalimce yollara başvurmak zorunda bıraktığı savunulmaktadır. Dumas, bunu, o toplumun mantığı ve felsefesi olarak, Tanrının kaçınılmaz kıldığı bir şey olarak görüyordu. Dumas'nın ihanet ve intikamı işleyen hikayesi bu burjuva dünya görüşüne dayanmaktaydı. Dolayısıyla, başkalarını devirmek için sinsice tertipler hazırlayan Dörtlü Çete de, doğal olarak, bu kitabı iktidarı ele geçirmesinin edebi bir doğrulaması olarak görüyordu. İşte bu burjuva macera öyküsünü büyük bir edebiyat eseri olarak göklere çıkarmalarının nedeni budur.

Artık Dörtlü Çetenin gerçek yüzü açığa çıkarılmış bulunuyor. Onlar, kültür mirası konusundaki tutumlarında radikal kisvesine büründüler, ama gerçekte Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesine saldırdılar. Partiye ve sosyalizme karşı çıkabilmek için sömürücü sınıfların ideolojisini yeniden canlandırma çabasıyla gerici sanat ve edebiyat eserlerini yücelttiler. İşte onların kültür mirasımıza ilişkin gerici tutumları aslında buydu.

(Türkçesi: CELAL ÜSTER)

GAZETEMİZ

Cafer Tiryaki

Böyle sökün ederse dört yöreden
Çağıl çağıl dereler bir ırmak yatağın,
Denizler ulaşılmaz menzil olur mu?

Selam
Doğu, batı
Güney, kuzey
Yedi kat yerin dibindekiler

Selam
Demiri eritip
Ve ekinleri nazlı bir çocuk gibi
Acı ve kahırla büyütenler

Biz ki neye can vermeyiz
Bizimle dillenmez mi
Taşı, toprağı dünyanın

İşte
Söke'den, Pazarcık'tan
Kocaman puntolarla
Ortaçağa vurarak gelen hışmımız.
Alınterimiz
Soğanımız
Ekmeğimiz,
Ve sandıklardaki
Kar gibi çeyizimiz,
GAZETEMİZ!

Durabilirse dursun bakalım
Zincir kopmadan,
Durabilirse dursun bakalım
Yüzyılların üstümüzdeki zulmü,
Kopkoyu karanlığı hiç ışımadan!

AÇIKLAMA: Geçen sayımızda yayınlanan "Şehitlerimiz" adlı şiir de CAFER TİRYAKİ'ye aittir. İmzası teknik bir hata sonucu konamamıştır. Özür dileriz.

ANAYASA MAHKEMESİ KARAR VERDİ

● "Askeri Mahkemeler sivilleri yargılayamaz"

Anayasa Mahkemesi geçtiğimiz hafta içinde Askeri Mahkemelerin orduya hakaret suçundan sivil kişileri ve basın mensuplarını yargılaması hükmünü Anayasaya aykırı bularak iptal etti. Son birkaç yıldır Askeri Mahkemeler gazetecileri bu iddiayla sorguya çekiyor, yargılıyor, hapse atıyordu. Buna karşılık başta basınmensupları olmaküzere hukukçular, avukatlar, demokratik kamuoyu ve halkımız buna etkin bir şekilde karşı koydu. Askeri Mahkemelerin bu anti-demokratik tutumu hem Türkiye içinde hem de uluslararası planda şiddetli tepkiyle karşılandı. Yurt içinden ve dışından binlerce kişi Anayasa Mahkemesine protesto telgrafları çektiler, dergimize yolladıkları imzalarla Askeri Mahkemelerin basını yargılamasını şiddetle kınadılar. Anayasa Mahkemesinin bu olumlu kararı, halkımızın bu konuda yürüttüğü demokratik mücadelesinin bir ürünüdür.

Hatırlanacağı üzere, yazı işleri müdürümüz Kemal Doğan'ın 26.10.1976 tarihinde Askeri Mahkeme tarafından tutuklanması üzerine dergimiz bir kampanya başlattı. Askeri Mahkemelerin basın mensuplarını yargılamasının Anayasaya aykırılığı konusundaki kampanya hukukçular başta olmak üzere geniş destek sağladı. Dergimizin açtığı kampanyayı Prof.Dr. Öztekin Tosun, Prof. Dr. Nevzat Güreli, Avukat Gülçin Çaylıgil, Prof. Dr. Aydın Aybay, Anayasa Hukuku Doçenti Dr. Server Tanilli, Prof. Ümit Doğanay, İzmir Barosu eski başkanı İskender Özturanlı ve İstanbul Barosu başından itibaren destekleyerek güçlendirdiler.

Son olarak bir gazetecinin yargılandığı Jandarma Genel Komutanlığı Askeri Mahkemesi konuyu Anayasa Mahkemesine götürdü. Buna rağmen kanunsuzluklarını sürdüren Askeri mahkemeler, halen tutuklu bulunan basın mensuplarını tahliye etmemekte direniyorlar.

TARİHİN ÇÖPLÜĞÜ

PROLETARYANIN DEVRİMCİ BAYRAĞI ALTINDA BİRLEŞELİM !

TİP ULUKIŞLA İLÇE BAŞKANI MUZAFFER YETİŞ TİP ULUKIŞLA İLÇE KURUCU ÜYESİ DURMUŞ DİNÇER

"TİP çatısı altındaki tüm devrimciler TİKP'de birleşelim"

Biz Türkiye İşçi Partisinin İlçe Yönetim Kurulu Başkanı ve İlçe Kurucu üyesiyiz. TİP'in Tüzük ve Programını incelendik ve "Maoculuğu" baş düşman aldığını ve dünya devriminin en tehlikeli düşmanı Rusya'yı desteklediğini, hatta Rusya'ya uşaklık ettiğini gördük. TİP'in devrim düşmanı ve Rusya'ya teslimiyetçi revizyonist çizgisini reddediyoruz.

Devrimin Türkiye İşçi Köylü Partisi bayrağı altında birleşerek gerçekleşeceğine inanıyoruz. Ve TİP çatısı altındaki tüm devrimci ve halka inanan arkadaşları TİKP'nin bayrağı altında birleşmeye çağırıyoruz.

NİĞDE

Kayseri' den H.Yolu' nu terk eden 1 işçi, 4 öğretmen, 2 öğrenci

Biz H.Yolu'nun oportünist saflarını terk ederek, proletaryanın gerçek temsilcisi TİKP saflarına katılıyoruz.

Bugün Türkiye devrimci hareketi yeni bir yol ayrımının eşiğine geldi. Devrimden yana olan için doğru tutum, zaman kaybetmeden TİKP saflarına katılmaktır.

Kayseri' den Lütfi Seyhan

H.Yolu saflarında yeralmıştım. Fakat 1 Mayıs ve Üç Dünya Teorisi hakkında aldığı tavır diğer devrimciler gibi beni de büyük bir araştırmaya sevketti.

H.Yolu tekke şefleri önce Üç Dünya Teorisinin Mao Zedung'a ait olmadığını sinsi bir şekilde yaymaya çalıştı. Fakat tabandaki devrimciler "Üç Dünya Teorisinin" Mao Zedung'a ait olduğunu ve tamamen hayata uyduğunu kabul etmeye başlayınca H.Yolu'nun tekke şefleri tabanı kaybetme korkusuyla "Üç Dünya Teorisini" sözde kabul etmeye başladılar. İşte H.Yolu'nun sırf tekke menfaatleri için kararlar alması, bu revizyonist saflardan kopmamı sağladı.

Arkadaşlar; Üçlü Blokun tekkelerini yıkalım ve Mao Zedung'un "Üç Dünya Teorisi"ni hayata geçirelim.

● Halka ve devrime hizmet için Türkiye İşçi Köylü Partisinin proleter devrimci saflarında birleşelim

Halkın Kurtuluşu'nun "71 direniş ruhu" adı altında körüklediği maceracılığın etkisinde kalarak onların içinde yer aldım. Türkiye devriminin birçok meselesinde doğru bir siyaseti olmadığını saklamak için "71 direniş ruhu" diye diye saflarındaki insanları sağa sola koşturdular. Daha sonra hiç bir siyasi ve ideolojik fark olmamasına rağmen tabandan gelen devrimci birikime sahip olmak için uydurma siyasi ayrılıklar icadederek bizleri kendi tekke duvarları içine hapsetmek istediler. Ben de bu kargaşada A.İnce tarafında yer aldım. Bu durumun bir post kavgası olduğunu kısa süre içersinde gördüm.

Bu arada Üç Dünya Teorisine de ilgi duydum. Şeflere rağmen konuyu araştırdım ve gerçekten dünya devriminin anahtarı olduğunu kavradım.

On yıldır Türkiye devrimine önderlik eden proleter enternasyonalizminin kararlı savunucusu TİKP saflarında mücadele etmeye karar verdim.

Tüm arkadaşlarıma sesleniyorum: Halka ve devrime hizmet etmek için TİKP'nin temsil ettiği proleter devrimci saflarda birleşelim.

Ankara Tuzluçayırdan E.Yalçın

Tütüncübaşı Anayasa Mahkemesi kararına rağmen hâlâ hapiste

Mustafa Tütüncübaşı Avukatı Barış Yiğit ile

Anayasa Mahkemesinin kararına rağmen hâlâ hapiste tutulan Yazı İşleri Müdürümüz Mustafa Tütüncübaşı'nın Avukatı Barış Yiğit'le görüştük.

Avukat Barış Yiğit, Mustafa Tütüncübaşı'yla ilgili sorularımızı şöyle cevaplandırdı:

"Kararın gerekçesi henüz açıklanmadı. Ancak söz konusu kanun maddelerinin esastan iptal edildiği anlaşılmaktadır. Anayasa Mahkemesinin bu kararı vermesi beklenmekteydi. Askeri mahkemelerin bu uygulamasına baştan beri Türkiye Barolar Birliği, çeşitli barolar, hukuk profesörleri, avukatlar, demokratik kuruluşlar,yurttaşlar hatta askeri yargı organları temsilcileri karşı çıktılar. Şimdi Askeri Mahkemelerin bu yoldaki uygulamaları kanunsuz bir nitelik kazanmıştır. Bu durumda Askeri Mahkemeler tutukladıkları kişileri derhal serbest bırakmalı ve haklarındaki davalara son vermelidirler. Çünkü onların sivil kişileri yargılamak için hiç bir dayanakları kalmamıştır.

Bundan dört ay önce Mustafa Tütüncübaşı, orduya hakaret ettiği iddiasıyla tutuklandı. Aslında Savcının, Milli Savunma Bakanlığından dava açılması için gerekli izni alması gerekirdi. Bu, yapılan ilk kanunsuzluktu. Savcı, izin almak için tutuklama kararından sonra dosyayı bakanlığa gönderdi. Bu yüzden bir hafta içinde yapılması gereken itiraz karara bağlanmadı. Bu da yapılan ikinci kanunsuzluktu.

Daha sonra yaptığımız tahliye talepleri de Askeri Mahkemece davanın henüz açılmadığı gerekçesiyle reddedildi.

Basın suçlarında bir hafta içerisinde dava açılması gerektiği halde bu yapılmadığı gibi duruşma günü dört ay sonraya, 14 Mart 1978'e kondu. Şu anda duruşmanın başlamasına bir aya yakın zaman var. Ancak Anayasa Mahkemesinin bu kararı Askeri Mahkemeleri bağlamaktadır. Yukarda da belirttiğimiz gibi hiç bir kanuni dayanağı kalmamış olan bu mahkemeler bütün tutukluları ve Mustafa Tütüncübaşı'nı derhal serbest bırakmalı, kanunsuz olarak yargı yetkisi kullanmamalıdır.